

- ★ WYBÓR BEZ WYBORU
- ★ DLA KOGO FESTIWAL?
- ★ COŚ TAAKIEGO!
- ★ STRACH NASZ POWSZEDNI
- ★ TV i TV Sat

str. 5
str. 6
str. 7
str. 8-9
(wkładka)

KONTAKTY

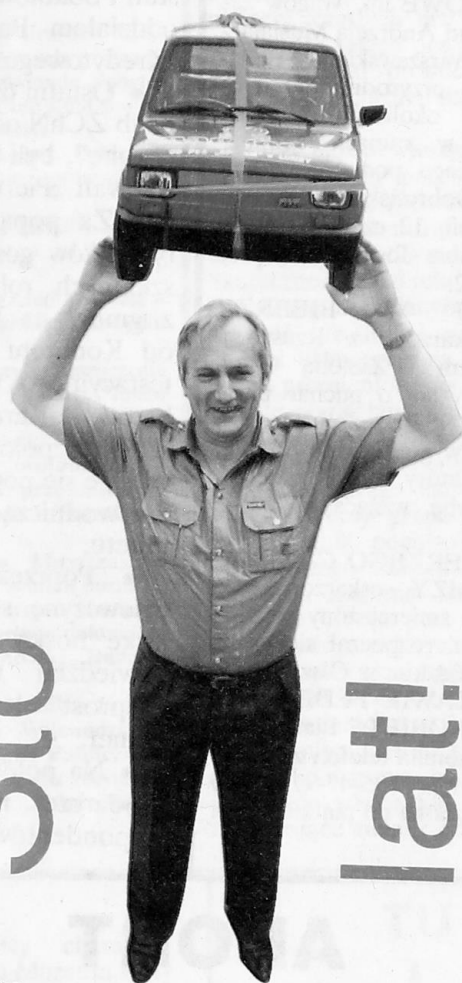
24(657)

13 CZERWCA 1993

CENA 4000 ZŁ

Sto lat!

str. 16

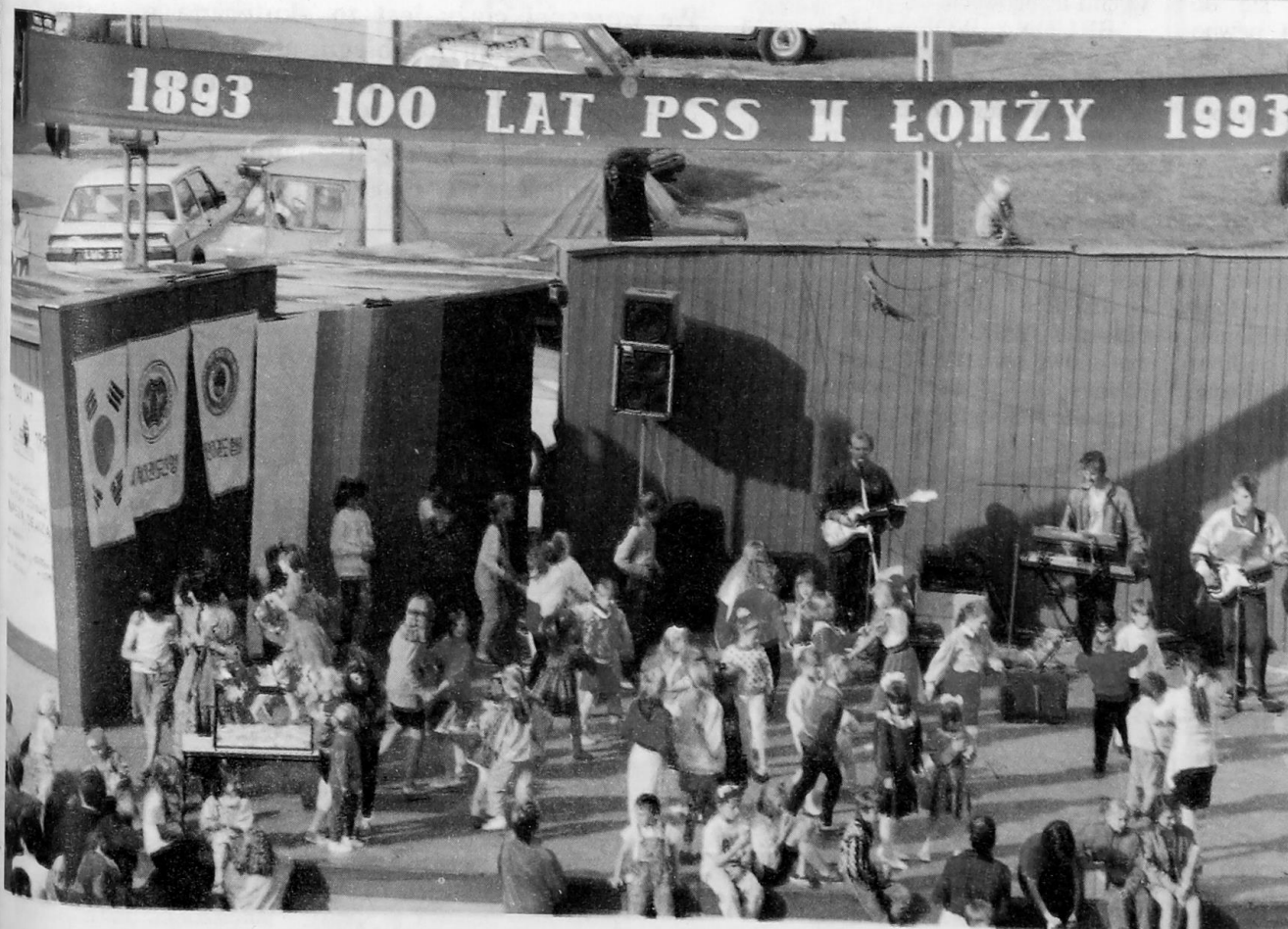

HANNA POLONUS-NOWAK

Interes w trumnie

Wszyscy mówią, że jest źle. Jedynie przedsiębiorca pogrzebowy inwestuje i rozwija swoją firmę.

str. 4

KONTAKTY

KONTAKTY

W następnym numerze

pisza m.in.: Joanna Gospodarczyk o skarbonce bez problemu * Maria Tocka o wstrzymanej egzekucji * Gabriela Szczesna o konskim koniku.

Ponadto: czy Wysokie pomoże Wysokiemu, Dzień Dziecka „pod balonem” i w „Polifroscie dla każdego”, fundusz policji w Kolnie, dziecko do Szwecji, TV i TV Sat.

JUTRO BOŻE CIAŁO. W tradycyjnych procesjach z tej okazji wezmą udział dziesiątki tysięcy wiernych. Najważniejszą w diecezji procesję wokół łomżyńskiej Katedry zwyczajowo prowadzi jeden z biskupów. Inna większa procesja odbywa się także w parafii Miłosierdzia Bożego.

ODWOŁAŁ W OSTATNIEJ CHWILI wizytę w Ostrołęce i Turośli, ze względu na wydarzenia „na górze”, wicepremier Paweł Łączkowski. Obecny na spotkaniach ambasador Holandii zasugerował możliwość rozszerzenia tzw. eksperymentu holenderskiego w Turośli na cały Związek Gmin Kurpiowskich.

SPLACANIE PIERWSZEJ CZĘŚCI DŁUGÓW zakończyły Łomżyńskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego „Narew”. Zaspokojeni zostali na razie najdrobniejsi wierzyciele i rozpoczyna się spłata większych długów. Powszechny Bank Kredytowy nadal nie wchodzi do spółki. „Narew” ma utworzyć sama spółkę z o.o. z produkcyjnej części majątku, a PBK będzie jej wyniki obserwował. W „Bawełnie” liczą się efekty i pomoc po rozmowach z prezydentem Lechem Wałęsą i wicepremierem Henrykiem Goryszewskim.

WOZY STRAŻACKIE MAJĄ DOSTAĆ od partnerów ze Szwecji, Niemiec i Holandii ochotnicze straże pożarne w województwie. Jeden dotarł już do Turośli, kolejny przeznaczony jest dla Zbójnej. Polskie służby celne i podatkowe nie przewidują w przypadku tych pozytywnych prezentów żadnych ulg, a gmin przeważnie nie stać na opłacenie cła lub podatków.

HELIKOPTER REGIONALNEJ DYREKCJI LASÓW Państwowych w Białymstoku pomaga od kilku tygodni łomżyńskim strażakom w patrolowaniu województwa. Może także brać udział w akcjach gaśniczych, ponieważ ma podwieszany 500-litrowy zbiornik wody.

NAREW JEST BRUDNA na całej długości i nie nadaje się do kąpiel. Bezpieczne jest na pewno Jezioro Rajgrodzkie i zalew w Stawiskach. Szczegółowe dane na temat kąpielisk w województwie Sanepid opublikuje wkrótce.

ŻADEN Z SĄSIADÓW ŁOMŻY NIE CHCE przyjąć odpadów komunalnych z miasta. Odmówiły m.in. gmina Łomża, Śniadowo i Piątnica. Do końca roku miasto ma umowę na wykorzystywanie wysypiska w Miastkowie (za co płaci 600 milionów plus 400 przeznaczone na budowę dworca PKS). Na przyszłość jedynym wyjściem dla Łomży jest zakład utylizacji, którego budowa pochłonieby budżet miasta za kilka lat.

„MEDICAL AID FOR POLAND” PRZEKAZAŁO Domowi Pomocy Społecznej w Kozarzach kolejną porcję sprzętu i wyposażenia. Za pośrednictwem tego ośrodka dary trafiają do szpitala w Ciechanowcu, Wysokiem Mazowieckiem, Łomży i Białymstoku.

INGRES NOWEGO ARCYBISKUPA białostockiego (w tej archidiecezji znajduje się także diecezja łomżyńska), Stanisława Szymeckiego, odbył się w Katedrze w Białymstoku. Arcybiskup zastąpił odchodzącego na emeryturę biskupa Edwarda Kisiela.

TABLICA POŚWIĘCONA BADCZOWI folkloru, twórcy m.in. skansenu w Nowogrodzie, Adamowi Chętnikowi odsłonięta została w łomżyńskiej Katedrze. Ufundowała ją żona Adama Chętnika i Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Łomżyńskiej.

POWAŻNE PODWYŻKI CZYNSZÓW za mieszkania spółdzielcze nie przestają budzić niepokoju. Dyrektor Wydziału Gospodarki Komunalnej Urzędu Miejskiego w Łomży poinformował w związku z tym, że koszty zależne od miasta (wywóz śmieci i podatek od nieruchomości) stanowią 3 proc. czynszu. Największe są w nim opłaty za wodę (ciepłą i zimną) oraz ogrzewanie, a wynikają one z decyzji ministra finansów i wojewody (zimna woda). Łomżyński MPWiK opłaty skalkulował po wielu konsultacjach i pobiera je dokładnie za faktyczne zużycie (wodomierze są we wszystkich blokach i budynkach komunalnych). Przedsiębiorstwo nie wchodzi w rozliczenia, jakie mają spółdzielnie z lokatorami.

POROZUMIENIE O FINANSOWANIU BUDOWY basenu przy SP 10 w Łomży podpisał kuratorium, ŁSM i Fundacja Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Obiekt wykonany z użyciem najnowszych technologii przystosowany ma być także do zajęć rehabilitacyjnych. Kurator Cezary Kocon uważa, że nowy basen mógłby być gotowy na początku września.

CZTERY MILIARDY ZAPISANE W BUDŻECIE Łomży na ten rok nie wystarczą na choćby częściowe ukończenie prac przy budowie dworca PKS. Potrzebne byłoby jeszcze 1,5 miliarda. Władze miejskie chcą jednak przekazać stanowiska dla autobusów oraz trzy niewielkie budynki na kasy, poczekalnię i dyspozytornię tak, aby dworzec mógł ruszyć jesienią. Urząd Miejski przyjmuje również podania chętnych do utworzenia wokół obiektów handlowych i usługowych.

BRUDNA WODA, która coraz pojawia się w kranach różnych części Łomży, zawiera zbyt dużo związków żelaza. Według wyjaśnień dyrekcji MPWiK wynika to z okresowych spadków ciśnienia, co powoduje odrywanie osadu z wnętrza rur. MPWiK przeprosza za niedogodności, wynikające nie tylko z pracy przedsiębiorstwa.

JEDEN Z NIŻSZYCH W KRAJU WSKAŹNIKÓW budżetu na głowę mieszkańca ma Łomża. Wynosi on niewiele ponad milion złotych. Najbogatsze gminy w kraju mają po kilka, a nawet kilkanaście milionów.

ŁOMŻYŃSKI POETA JAN KULKA znów ściągają do Łomży plejadę wybitnych polskich twórców „mowy wiązanej” na drugą edycję spotkań poetyckich pod hasłem „Przekłete tematy poety”. Sensacyjnie zapowiada się udział w imprezie (14-15 czerwca) Zbigniewa Herberta.

CAŁĄ MASĘ PUCHARÓW i nagród otrzymały zespoły biorące udział w przeglądzie dorobku artystycznego dzieci i młodzieży województwa. Udziałem w koncercie galowym nagrodzone zostały: zespoły muzyczne – „Nijak” z Bogut, Se-

bastian Wojtkowski i grupy ze SP 9 Łomża, Marta Szumowska i zespół ze SP 5 Zambrów, grupa z MGOK w Nowogrodzie, „Rytm” ze SP 4 Grajewo, chór „Scherzino” i zespół smyczkowy z Goniądza, orkiestry dęte z Łomży i Kolna; zespoły taneczne – „Promyczek” ze SP 10 Łomża, Zespół Pieśni i Tańca „Biebrza” z Goniądza, „Grajewianie” i „Łomża”, „Rondo” z MDK-DST Łomża i „Gama” ze SP 9 Łomża, „Nastolatki” z Grajewa i „Non-stop” ze Szczepankowa; grupy teatralne – SP 10 Łomża i „Bajka” ze Szczuczyna.

SPOŁECZNE STUDIUM MUZYCZNE przy Fundacji Państwowej Szkoły Muzycznej w Łomży ogłasza nabór uczniów. Egzaminy wstępne odbędą się w dniach 18-19 czerwca. Zgłoszenia przyjmowane są do 15 czerwca. Szczegółowych informacji udziela sekretariat szkoły przy Al. Legionów (tel. 48-58).

KONCERT UCZNIÓW Państwowej Szkoły Muzycznej w Łomży odbędzie się 14 czerwca (godz. 16.00) w sali szkoły przy Al. Legionów 36.

ŁOMŻYŃSKIE TOWARZYSTWO NAUKOWE im. Wągów zaprasza na wykład Andrzeja Musiała z Uniwersytetu Warszawskiego „Badanie środowiska przyrodniczego Doliny Narwi w okolicach Łomży”, organizowany w ramach seminarium doktorskiego pod kierunkiem prof. Adama Dobrońskiego. Spotkanie odbędzie się 12 czerwca (godz. 11.00) w siedzibie Towarzystwa przy pl. Kościuszki 2.

NAJLEPIEJ W BIEBRZY BRAŁO wędkarom z Rzeszowa przed Lublinem i Zieloną Górą. Zawody odbyły się o puchar przewodniczącego NSZZ „Solidarność”. Indywidualnie wygrał Marek Bazylak z Rzeszowa, który złowił przeszło półmetrową rybę, ważącą niemal 2 kilogramy.

PROCES JERZEGO C., LEKARZA Z ŁOMŻY, oskarżonego o spowodowanie śmierci żony jesienią ubiegłego roku, rozpoczął się przed Sądem Wojewódzkim w Olsztynie.

W WARSZAWIE FEDERACJA NA RZECZ KOBIET i Planowania Rodziny uruchomiła telefon zaufania dla kobiet. Numer: 635-47-91 czynny jest od poniedziałku do piątku (godz. 16.00-20.00).

ZNAKI CZASU

• Tylko trzy minuty w ciągu dwóch dni obrad poświęciła czelna Rada Lekarska propozycjom zmian w Kodeksie Etyki Lekarskiej.

• „Decyzję o akcji” policji w czasie piątkowej demonstracji w Warszawie podjąłem sam bez konsultacji z prezydentem i panią premier. Biorę na siebie pełną odpowiedzialność polityczną”, powiedział Andrzej Mączyński, minister spraw wewnętrznych. Zdaniem ministra nie było „brutalnych ataków na policjantów”, o których pisały gazety.

• Za sto tysięcy dziennie przeliczają miniony tydzień zastępowania Rosjanie polskich kolejkowiczów czekających na sprzedaż akcji stuli i Sokołowa pod krakowskim oddziałem Banku Depozytowo-Kredytowego.

• Ostatni dzień w Sejmie: Klub ZChN odmówił „Pod Twą obronę”, byli posłowie KPN śpiewali „Pierwszą Brygadę”.

• Za poparcie podatków budynków gospodarczych i mieszkalnych rolników dwaj radni z gminy na Ponidziu otrzymali od Komitetu Negocjacyjno-Testacyjnego wyrok po dziesięciu latach. „Kara została zmniejszona o połowę, ponieważ mówili, że się poprawią”, powiedział z udziałem przewodniczący kieleckiego sądu.

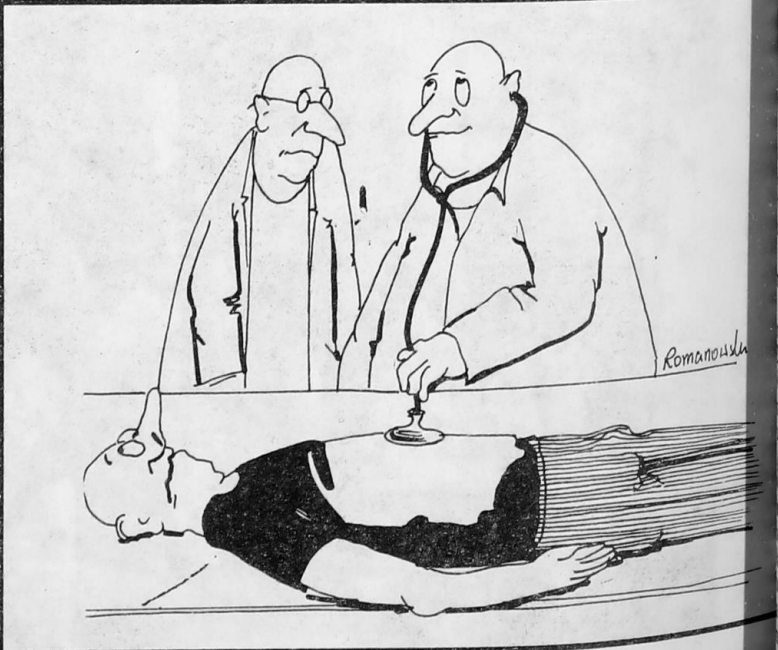
• „Poprzez każdą dziewczynę staram się dostarczyć łaskę boską idącą przez wyjątek” – powiedział w wywiadzie „Wprost” ks. prof. Józef Schner.

• Na polepszenie sytuacji gospodarczej nie liczy 78 respondentów CBOS.

ABORT

– Czy słyszała pani o pigułkach, które wywołują poronienie? We wczesnej ciąży jest to skuteczna metoda. Niestety, nie ma ich w oficjalnym obiegu, ale dysponują nimi moi koleżanki – mówi ginekolog. – Ile to kosztuje? Nie tak dużo, kilka milionów, lecz o szczegółach porozmawiamy później.

To fragment reportażu Joanny Gospodarczyk „ABORT”, który zamieścimy w następnym numerze.

Były już zapowiedzi, kiedy się o tym dowiedziała. Co teraz zrobić? Niedawno Zbyszek jej powiedział: „Gdybyś ze mną zerwała, pójdę prosto przed siebie” i pokazał ręką kierunek. Tam były już tylko biebrzańskie bagna. Tam poszła stara Martyna, tam poszedł 80-letni „Pieterpawel”, kiedy mu żona zmarła, a przedtem inni. Niby takich potem szukają, ale wiadomo, nie znajdują. Bo kto idzie na bagna, ten już nie wraca i się nie odnajduje.

Wybór

ANNA CISOŃ

wybiór, ale jeszcze chwila i już płynęlibyśmy gondolą albo robilibyśmy zdjęcia na Hiszpańskich Schodach.”)

Poczekala, aż kelner poda kawę i wtedy powiedziała: „Arti, nigdzie razem już nie pojedziemy. To jest nasza ostatnia kolacja”.

Zaczął się śmiać. Nie uwierzył, że mogłaby go odrzucić. „Małgosiu, nie mogę jechać na dłużej niż tydzień. Zrozum.” A ona na to: „Nie mogę już być z tobą nawet jeden dzień”. Wstała i wyszła. („Myślałam, że nie dojdę do rzwi. Gdyby podbiegł, przytulił, zatrzymał, ale on został tam przy stoliku. Rzeczywiście był zaskoczony. Wiedziałam, jeżeli teraz tego nie zrobię, jestem skończona. Będę wegetować w Warszawie i umierać z miłości. On już wspominał o wynajęciu kawalerki. Nie, nie!”)

♡ ♡ ♡

W szkole pracowała z zapalem. Utworzyła kółko teatralne, kukielkowe, chór. Chodziła na dalekie spacer. („Wszystko, by zatłuc tamto, by nie cierpieć. Udało się.”)

Kiedyś w lesie spotkała syna

nie wiadomo skąd. Na przykład: że koń padnie Stolarczykowi (i padł za dwa dni). Albo zobaczył nagle, iż dziecko tych za rzeką motor potrafi. I tak było.

Była skażona tamtą miłością, ukrywaniem się, cierpieniem, dorastaniem do Artura, czekaniem, wołaniem... A tu sama łagodność, uwielbienie. To co, że Zbyszek pochodzi z pijackiej rodziny; największy pijak, ojciec, zmarł niedawno. Matka kłótniwa strasznie, ale przecież nie mieszkali razem. Ziemi sporo, byłoby z czego żyć. Jest wysoki, mocny, oboje kochają przyrodę, dzieci i zwierzęta. Dlaczego nie?...

Coraz częściej mówili teraz o wspólnej przyszłości.

Dali na zapowiedzi.

♡ ♡ ♡

To było któregoś majowego dnia. Została dłużej w szkole i porządkowała stare dzienniki. Skąd się wzięła ta myśl, nie potrafi powiedzieć. Postanowiła w tych dziennikach znaleźć Zbyszkę, zobaczyć, jak się uczył. Zobaczyć go, jako chłopca. Bo przecież tu się urodził, rósł tylko dla niej. Takie było jego przeznaczenie; już rozumowała podobnie, jak on.

– Odnalazłam to nazwisko i... przeżyłam szok – mówi. – Sprawdziłam jeszcze datę urodzenia (może zbieżność nazwisk), imiona rodziców. Wszystko się zgadzało. To był on. Siedziałam tak może z godzinę, jak skamieniała.

Przy tym uczniu była adnotacja: „Skierowany do szkoły specjalnej”. Jego starsza siostra (jak potem sprawdziła), też ukończyła taką szkołę. Dlaczego nikt we wsi jej tego nie powiedział? Małgorzata w pierwszym odruchu poszła do niego: „Dlaczego mi nie powiedziałaś, że skończyłaś szkołę specjalną?” „A jakie to ma znaczenie?” Kocham Cię.” Boże, nic nie rozumiał. „Dla mnie ma. Ma! Słyszysz.” „Więc już nic dla ciebie nie znaczą? Jak mnie zostawisz, pójdę przed siebie...”

Corobić?

Jakie będą dzieci z tego małżeństwa? Też w szkole specjalnej? Czy ma prawo takie dzieci wzywać na świat? Świadomie gotować im taki los? A jeżeli on popełni samobójstwo? Ludzie mnie tu znienawidzą. Wszyscy lubią Zbyszkę.

Uciec pokryjomu, nocą, by nikt nie wiedział? Gdyby był mocny, „normalny”, mogłaby to zrobić. „Ale on jest jak duże, dziwne dziecko.” To byłoby okrutne. Wyjść za niego? Prowadzić go całe życie, mieć świadomość jego ograniczeń?

Jest zmierzch. Rozmawiamy. Wracają krowy z pastwisk. Znów pachnie bez i akacja. Ktoś puka: „Czy mogę wejść?” Małgorzata milczy.

KONTAKTY

DZIURA W MOŚCIE

Pojawili się pesymiści, którzy każdego dnia upatrują tragedii w dalszym użytkowaniu łomżyńskiego mostu. Ich obawy nie są bezpodstawne, biorąc pod uwagę najmocniejsze argumenty: błędy popełnione już w trakcie budowy, niewłaściwie wykonane kolejne remonty i ogromne, jak nigdy dotąd, natężenie ruchu.

Łomżyński most został zaprojektowany w 1956 roku. Trzy lata później połączył brzegi Narwi. Niebawem zaczęły pojawiać się skutki pierwszych błędów wykonawstwa, niezgodnego z projektem. Już w 1962 roku kostkową nawierzchnię przykryto warstwą laneo asfaltu ze względu na znaczne przecieki wody przez konstrukcję do kanałów wewnątrz mostu. W 1968 roku komisja specjalistów, po przeprowadzeniu oględzin, stwierdziła m.in. przecieki przez bitumiczną nawierzchnię i uszkodzoną izolację oraz korozję stalowych sączków. Zgodnie z zaleceniami w 1970 roku wymieniono nawierzchnię (na dwuwarstwową z laneo asfaltu), krawężniki oraz izolację. Jeszcze trzykrotnie kolejne komisje dokonujące przeglądu mostu stwierdziły postępujące uszkodzenia, głównie spowodowane korozją.

W 1987 roku powstał projekt jego modernizacji. Rozpoczęły się roboty, ale nagle most stał się sprawą polityczną. Łomżyńskie władze wojewódzkie zaczęły interweniować: maksymalnie skrócić czas remontu. Inwestor, wykonawcy i projektant zmuszeni zostali do wprowadzenia „na chybił-czy nie” zmian w planowanej modernizacji. Zastosowano rozwiązania, które w tych warunkach były najłatwiejsze do wykonania. Nigdy jeszcze, jak okazało się niebawem, nie zrobiono tylu błędów!

W 1992 roku Wojewódzka Dyrekcja Dróg Miejskich w Łomży wraz ze specjalistami z Zakładu Projektowania Mostów w Warszawie przeprowadziła przegląd techniczny mostu. Stwierdzono, że nie ma obawy zawalenia się konstrukcji, ale... By poznać jego dokładny stan WDDM poprosiła o ekspertyzę naukowców z Politechniki Wrocławskiej, Warszawskiej i specjalistów z Zakładu Projektowania Mostów w Warszawie. Są już wstępne wyniki badań. Wynika z nich, że najpilniejszą sprawą jest usunięcie przyczyn korozji i naprawa elementów nośnych. Lecz ten remont, zdaniem specjalistów, pozwoli na eksploatację mostu tylko przez 5 lat z ograniczeniem dla pojazdów o ciężarze do 30 ton. Dzisiaj przejeżdżają tędy TIR-y ważące nawet 40 ton. W ciągu doby w jednym kierunku mkną 7 tysięcy pojazdów! Ekspertiści przewidują, że najbliższy, niezwykle pilny remont mostu, będzie wymagał zamknięcia go dla ruchu co najmniej na kilka dni. Specjaliści zaproponowali najkorzystniejsze trasy objazdowe na ten czas (most w Nowogrodzie i Balicach), lecz nie wiadomo czy obie konstrukcje wytrzymają takie obciążenie.

Tak więc stanęliśmy przed nieuniknionym problemem, rozwiązania ruchu lokalnego i tranzytowego. Jeżeli most ma służyć dłużej niż 5 lat, być może niebawem czeka go jeszcze remont kapitalny. A wtedy wyłączenie mostu z ruchu stanie się problemem już nie na kilka dni. (gab)

DLA KOGO FESTIWAL?

Pełna sala przedszkolaków. Bawią się, przeżywają. Dwie aktorki (Irena Krawczyk i Danuta Pado), wyczarowują kolejne postacie. Nawiązują żywy, edukacyjny kontakt z widownią. Przedstawienie kończy się tańcem wszystkich dzieci.

„Spotkajmy się raz jeszcze”, Sceny Propozycji przy rzeszowskiej „Estradzie” w reżyserii i scenografii Janusza Pokrywki, to jeden ze spektakli VI Łomżyńskich Spotkań Teatru w Walizce. Rzeszowski „teatr w walizce”, podobnie jak pozostałe, jest teatrem prywatnym. Utworzyła go czwórka aktorów, którzy znaleźli się „na bruku”.

— **P**rzejsię „na teren prywatny” przeżyliśmy bezboleśnie. Przedtem byłem dyrektorem w Teatrze Lalki i Aktora i tam też pięć lat temu założyłem Scenę Propozycji. Odchodząc, zabrałem ze sobą ideę, a także, zwolnioną z „Kacperka”, Danutę Pado. Irena Krawczyk z kolei „nie dogadała się” z dyrektorem Teatru im. Wandy Siemaszkowej. Dobraliśmy plastykę, Zygmunta Krynickiego (redukcja etatów w BWA), kupiliśmy sprzęt profesjonalny (bez kredytów), ciocia emerytka (księgowa) została u nas księgową, a mama krawcową. I tak się zaczęło. Każde z nas pełni wiele funkcji. Krynicki jest i pracownikiem technicznym, i elektroakustykiem, i kierowcą, a nawet gdy trzeba, otrzymuje „zadania aktorskie” — mówi założyciel Sceny Propozycji, Janusz Pokrywka. — Irena, aktorka dramatyczna, musiała się przekwalifikować. Stworzyli bardzo zgrany, profesjonalny zespół. Przygarnęła nas „Estrada”: użycza za darmo sale (oni im bezpłatnie przedsta-

wienia), a na dalsze wyjazdy, na przykład na turnée po Ukrainie, czy do Łomży, transport. Na przygotowanie ostatniego przedstawienia 10 milionów wyłożył prezydent Rzeszowa. Nie narzekamy.

Wszyscy są na umowach-zleceniach. Ale pracują bardzo intensywnie. Trzy przedstawienia dziennie „z przerzutami”. Nawet jadąc do Łomży, po drodze dali spektakl. Nikt się nie zwalnia, nie choruje. Kolega w nocy złamał nogę, rano grał. Mają świadomość, że to musi być DOBRY teatr. O „Wróbelku Elemelku” grali 111 razy, „Na ten Nowy Rok” 88 razy.

— Nie boję się przyszłości — mówi szef Sceny Propozycji. — Kapitalizm uczy samodzielnego działania. Mamy dobre recenzje, nagrody aktorskie. W zeszłym roku Irena Krawczyk i Danuta Pado, otrzymały nagrodę prezydenta miasta. W tym roku Zygmunt Krynicki otrzymał ją za działalność twórczą. Ja natomiast dostałem „Wawrzyn 92”, czyli nagrodę rzeszowskiego Radia i Telewizji za całokształt pracy.

Sala pełna przedszkolaków na rzeszowskim przedstawieniu, to także zasługa dyrektora Sceny Propozycji. Organizatorzy dla każdego teatru zaplanowali po dwa spektakle. Na pierwszy, 26 maja, nikt nie przybył. Nie było dla kogo grać. Nie grali. Więc na drugie przedstawienie sami zaprosili przedszkole (nie licząc na organizatorów).

— Dla kogo jest ten festiwal? — pytają aktorzy również z innych teatrów. — Dla jurorów? Tyle pieniędzy dla pustych krzesel? Zbliża się Dzień Dziecka. Mó-

głby to być piękny (nawet dla mowy) prezent dla łomżyńskich dzieci. Przy dobrej organizacji tego zaplecza, zabrakło dobrego menagera. Były też i inne nieporozumienia. „Weselne przyjęcie Teatru Pantomimy „Tok” z Wrocławia, pomimo, iż zaznaczono, że jest tylko „dla młodzieży i dorosłych”, grane było także przez dzieci.

Nawet otwarcie Spotkania odbyło się przy prawie pustej widowni. Głosy gości: „Taka szansa! Przyjeżdżały teatry z drugiej krawca Polski. Mogłoby to być wielkie święto dzieci i młodzieży! Szkoda naszego czasu. I pieniądze szkoda”.

W programie napisano: „Festiwal odbywa się dzięki życiu i pomocy Ministerstwa Kultury i Sztuki, Wydziału Spraw Społecznych UM, Prezydenta miasta Łomży i Hotelu „Polonez” Łomży”.

Czy tej życzliwości starczy siódme spotkanie?

PS. Po pierwszym dniu organizacja widowiska znacznie poprawiła.

ALICJA NIEDŹWIEC

Fot. Irena Galińska

POWRÓT DO TEMATU SERCE W PŁOMIENIACH

szezeń klientów bankruta.

— Kiedy to jednak nastąpi? Nie wiadomo — mówi dyr. Zbigniew Sasinowski z łomżyńskiego przedstawicielstwa. — Może potrwać i do trzech lat.

W tej chwili najważniejsze jest, by wszyscy wierzyciele do 25 czerwca br. złożyli swoje zgłoszenia wierzytelności w Sądzie Rejonowym w Łodzi (XIX Wydział Gospodarczy, Sekcja Rejestrowa, 90-928 Łódź, Aleja Kosciuszki 107/109).

Każda sprawa jest ważna. Ale takich dramatów, jak Kozikowski, nie jest wiele.

— W firmie ubezpieczeniowej one załatwiane w pierwszej kolejności — stwierdza dyrektor. — Ale firma już nie istnieje. Ci, co za nią, są ograniczeni prawem do odszkodowania. Jedynym sposobem uzyskania odszkodowania jest skierowanie na listę wierzycieli. Innego ma.

Taka lista właśnie powstaje. Kozikowska złożyła już odpowiedni dokument w sądzie łódzkim, którzy tego jeszcze nie zrobili, mają się pośpieszyć. W lipcu będzie się dowiedzieć, kto jest na liście i potem... pozostaje czekać. (ant)

ŚWINIA W KOMPUTERZE

— Współcześni rolnicy mają coraz więcej oczekiwań i wymagań w stosunku do doradztwa — powiedział Eugeniusz Stefaniak, dyrektor Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Szepietowie.

By sprostać oczekiwaniom rol-

ników ODR w Szepietowie wyposażony został w dobrej klasy sprzęt komputerowy. W każdym zakładzie doradztwa rolniczego można skorzystać z programu w zakresie układania dawek pokarmowych dla bydła i trzody chlewnej, zastosowania herbicy-

dów, nawozów, odmian ziemniaków.

Wystarczy, by rolnik posiadał zestaw posiadanych pasz, a w czasie przy pomocy programu zostanie dla jego świni lub krowy opracowana specjalna recepta karmy.

Rolnicy, którzy nie mają czasu, by specjalnie jeździć do rejonowych ośrodków doradztwa, mogą zgłaszać się u swoich specjalistów gminnych.

DUCH

Komisarz Adam Kraw-
zastępcą komendanta re-
wego policji w Zambrowie:

Przed budynkiem komendy
byłem sporą grupkę ludzi.
widzę i co widzę? Stoi ko-
z jajkami, obok palą się
świeczki, a przy nich klęczy
człowiek, odmawiając głośno
modły. Ludzie zatrzymywali
komendując jego zachowanie
różne sposoby. Tymczasem
złaził się, że mężczyzna, mie-
gminy Zawady, modli
intencji starszego sierżanta
Czajkowskiej, naszego dziel-
wego. Pani Ewa nie przyjęła
niego koszyka jajek, który
osił jej w podzięcie za po-
wygłaskiwaniu alimen-
na dzieci od żony. Modlitwa
zawiecam przed budynkiem
miała więc być tym
Były też i inne niepo-
skim, co chciał pani sier-
tomimy „Tok” z Wre-
z wdzięczności podarować.
mimo, iż zaznaczył
o „dla młodzieży i de-
rane było także prze-

otwarcie Spotka-
przy prawie pustej
sy gości: „Taka szansa
ty teatru z drugiej
lski. Mogłoby to być
eto dzieci i młodzie-
szego czasu. I pien-
ramie napisano: „F-
wa się dzięki życiu
Ministerstwa Kultury
rdziału Spraw Społec-
Prezydenta mia-
Hotelu „Polonez”
zyczliwości starczy
otkania?
pierwszym dniu
widowni znacznie
ICJA NIEDŹWIEC
Fot. Irena Galska

CZAPKA GORE

aspirant Edward Krajewski.
mendant Komisariatu Pol-
icji w Zambrowie:

Mój kolega po fachu, mie-
w Śniadowie, miał kło-
z samochodem. Ruszył więc
poszukiwanie mechanika. Traf-
ł, że właśnie na ulicy poja-
się na motocyklu miejscowy
włowie. Na jego widok kolega
złaził się uciec i dał znak
by tamten się zatrzymał.
mechanik stanął, lecz zanim ko-
zdażył otworzyć usta, powie-
ł: „No, naciesz się. Za długo
nie?” Absolutna konstera-
cja. Dopiero potem okazało
się, że motocykliście-mechani-
kowi kilka dni wcześniej inny
aspirant zatrzymał prawo jazdy.
złaził więc, że mój kolega wie-
m i robi to „z nastawienia”.
owicie, o naprawie samo-
chodu przez tego mechanika nie
mówi.

KRÓL

Komisarz Jan Anszczak,
zastępcą komendanta rejon-
owego policji w Grajewie:

To był początek mojej pracy
w milicji. Prowadziliśmy sprawę
Cyganek, które w pewnej wsi
złaziły kożuchy. Rutynowe czyn-
ności, przesłuchanie. Przed bu-
dynek prokuratury kębil się
Cyganów. Rodzinom za-
mianych prokurator zezwolił
widzenie. W pewnym momen-
cie jedna z Cyganiek dostała lub-
zeta udawać epilepsji. Zrobiło

się okropne zamieszanie. Znalaz-
łem się w samym środku „akcji”.
Byłem w ubraniu cywilnym co,
jak się potem okazało, miało
swoje konsekwencje.

W kilka dni później poszedłem
do prokuratora, prowadzącego
sprawę Cyganek z kompletem
akt. Miałem ubranie cywilne, a
nikt mnie tu jeszcze nie znał. „Ja
w sprawie kożuchów”, mówię.
A prokurator odpowiada: „Nie
mam panu nic do powiedzenia”.
Więc podsuwam akta, a ten jak
nie podskoczy: „A kto to panu
dał?” Teraz ja się zdziwiłem.
Przedstawiam się, pokazując legi-
tymację służbową. A prokurator
jak nie zacznie się śmiać. Trochę
to trwało, zanim opanował się
i wyjaśnił mi, co go tak roz-
śmieszyło. Otóż okazało się, że
podczas ataku Cyganki on też
wybiegł z pokoju. Ponieważ mam
jasne włosy, wyróżniałem się z
tłumu Cyganów bardzo wyraźnie.
Ktoś zapytał: „A kim jest ten
blondyn?” Na to jeden z mo-
ich kolegów zażartował: „To ich
król”. I tak zostało. Nie więc
dziwnego, że prokurator tak za-
reagował na mój widok i akta
w moich rękach. Uśmieśliśmy się
obaj setnie.

PIWNICZNY ARESZT

Komisarz Wiesław Jastrzęb-
ski, komendant Komisariatu Po-
licji w Kolnie:

Pewien 70-letni mieszka-
niec wsi w gminie Kolno po-
stanowił przekazać gospodarstwo
synowi. Niebawem potomek zje-
chał z Łomży na ojcowiznę wraz
z żoną, dzieckiem i całym dobytkiem.
Niestety, okazało się, że
pod wspólnym dachem ojciec i
syn nie mogą się dogadać. Kon-
flikt pokoleń zaznaczył się przede
wszystkim w sposobach uprawia-
nia ziemi. Dłużej nie dało się
żyć. Syn postanowił wrócić do
Łomży. Przeprowadzka młodych

przebiegała sprawnie. Do czasu.

Ostatnim jej etapem miało
być przewiezienie wersalki i dzie-
cięcego łóżeczka. Na podwórko
zjechali obaj synowie gospodar-
za. I tu wybuchła prawdziwa
wojna domowa. Ojciec katego-
rycznie oznajmił: „Nie z tego!”,
po czym podbiegł do samochodu
z zamiarem obłania go benzyną
i podpalenia. Synowie byli jed-
nak szybsi. Równie szybko wpadli
na pomysł skutecznego, na czas
pakowania mebli, unieruchomie-
nia ojca: zamknęli go w piwnicy.
Lecz nie rozwiązało to problemu,
bowiem na odsiecz uwięzionemu
ruszyła matka braci. Nie mieli
więc wyjścia: zamknęli ją w dru-
giej piwnicy. Nareszcie spokojnie
mogli załadować na samochód
wersalkę i łóżeczko. Odjechali z
rodzinnego podwórka, nie uwal-
niając z zamknięcia swoich ro-
dziców!

Matce udało się wyswobodzić.
Wyzwoliła z niewoli męża, po
czym powiadomiła o całym zaj-
ściu milicję. I dopiero teraz wojna
domowa zaczęła się na dobre.

Rodziny konflikt trwa już
kilka lat. Sprawa ciągnie się, na
razie, bez szans na pozytywne
zakończenie.

SZUM MORZA

Tadeusz Januszek, prokurator
rejonowy w Grajewie:

Swoim zachowaniem zaska-
kują nas nie tylko przestępcy.
Często zjawiają się u nas ludzie,
którzy cierpią na choroby psy-
chiczne i na swój sposób starają
się zainteresować swoją sprawą.
Ich reakcje są najróżniejsze. Wie-
dzą, czego oczekują. My, niestety
nie, więc staramy się, by ich
jeszcze bardziej nie zdenerwo-
wać. Ktoś chce kupić wieżę,
ktoś sprzedać most, jeszcze inny
twierdzi, że na jego życie czyhają
kosmici... Są też i tacy, których
interesuje konkretna odpowiedź.
Niedawno przyszedł do mnie

pewien młody człowiek i pyta:
„Czy znasz morza szum?” (To
fragment popularnej kiedyś pio-
senki.) Szybko więc odpowiedzia-
łem: „Znam”. Mężczyzna spoj-
rzył na mnie zaskoczony. Minęła
chwila napięcia i nagle mówi:
„Dziękuję”. Odwrócił się i wy-
szedł.

NOS W ZĘBACH

Henryk Zochowski, prokura-
tor rejonowy w Wysokim Mazo-
wieckiem:

Wiejska zabawa bez bójki
jest właściwie niemożliwa. Zwy-
kle, z różnych powodów, idą
w ruch pięści, nogi, sztachety,
kolki, butelki, noże... Tymczasem
na zabawie w pewnej wsi naszego
rejonu było jeszcze inaczej.

Pobili się dwaj tancerze. Gdy
nareszcie udało się ich rozdzielić
okazało się, że jeden odgryzł
drugiemu nos! Widocznie w tej
formie walki czuł się najpewniej.

Zaskakujące było też dla
mnie zachowanie się pewnego
wilczura. Powszechnie pies uwa-
żany jest za najlepszego przyja-
ciela człowieka. Wszyscy przekonani
są, że po śmierci swojego
pana, z tęsknoty, sam niebawem
zdechnie. Okazuje się jednak, że
są wyjątki. Tak stało się w naszej
okolicy kilkanaście lat temu.

Na polu znaleziono zwłoki za-
mordowanego mieszkanka pew-
nej wsi. Zanim przyjechała pro-
kuratoro-milicyjna ekipa jego
pies zdążył już obgryźć zwłoki.
Bezpośrednio po zabójstwie! Dla
nas szok. Dla specjalistów taka
reakcja psa tej rasy nie była
zaskoczeniem. Właśnie wilczury,
z natury, potrafią zaatakować
zwłoki, gdy pan nie odpowiada
na ich przyjacielskie gesty. Tak
czy owak wyglądało to makab-
rycznie.

KOTLETEM GO!

Prokurator Danuta Dąbrow-
ska z Łomży:

Pewien mąż z Wysokiego
Mazowieckiego znęcał się nad
żoną. Milicja знаła ich adres na
pamięć. Kobieta żyła ze swoim
cierpieniem, nie myśląc o roz-
staniu. Aż któregoś dnia chwycił
siekierę i uderzył ją w głowę. Na
szczęście nie zabił. Wydawało się,
że maltretowana przez lata żona
znienawidzi go za to do końca
życia. Tymczasem jeszcze tego sa-
mego dnia, po zatrzymaniu męża
w milicyjnym areszcie, zjawiała się
w komendzie z dziećmi i... scha-
bowymi kotletami. Dzieci miały
pożegnać się z ojcem, a ko-
tlety miały być osłodą pobytu za
kratkami. „Mąż bardzo je lubi”,
powiedziała dyżurnemu milician-
towi, wyjmując z torby spory
garnek.

PANISKO Z BMW

Prokurator Marian Latos z
Łomży:

Młody bezrobotny z oko-
lic Łomży, pozostający na łasce
państwa, kupił na giełdzie BMW.
Samochód okazał się niewiado-
mego pochodzenia, prawdopo-
dobnie z przemytu. Nowy wła-
ściciel nie miał zarówno dowodu
opłacenia cła, jak i podatku.
Do tego podrobił umowę kupna-
sprzedaży. Przepadły pieniądze,
przepadł samochód. Rzeczywi-
ście, ciężko żyje się bezrobot-
nym.

notowała:

GABRIELA SZCZESNA

COŚ

GABRIELA
SZCZESNA

t
a
a
a
k
i
e
g
o

spiećcia

Dwaj mieszkańcy Kolna włamali się do garażu trzeciego i ukradli trzy wędki. Swego czasu pan Prezydent obiecywał, że zamiast „ryby” da każdemu „wędkę”. W Kolnie nie mogli się doczekać?

W podróży do Francji wojewodzie łomżyńskiemu miał towarzyszyć jeden z wyższych urzędników UW. Do „wyższości” poczuło się dwóch, doszło więc do przepychanek i ostatecznie wojewoda pojechał sam. Gdzie dwóch się bije, tam trzeci sierotka.

Ktoś regularnie rąbie kupy w jednej z piwnic bloku przy ulicy Wojska Polskiego w Zambrowie. Skoro nie rąbie już za stodołą znaczy, że jest co najmniej w połowie drogi do Europy.

W Łomżyńskim wzrasta ilość zachorowań na świerzb. Dotyka to zwłaszcza „sfer” uboższych. Nikt nie będzie już głądził, że ręce świerzbią tylko władzę.

Związki Zawodowe, działające w Zakładach Płyt Wiórowych w Grajewie (NSZZ „S” oraz branżowy OPZZ), utworzyły spółkę z o.o. „Sol-branż” i zajęły się handlem płytami wiórowymi. Dla obrony żywotnych interesów pracowników zatrudnieni w spółce szykują się do zorganizowania związku „Branżsol 93”.

Z dnia na dzień robotę stracili łomżyńscy posłowie. Przyjmijcie ich, bracia i siostry, bez wstrętów. Oni naprawdę nie wiedzieli, co czynili.

Slepy los

Elżbieta Maliszewska z Wysokiego Mazowieckiego idzie po zakupy. Nie spieszy się. Troje dzieci poszło już do szkoły. Mąż, elektryk samochodowy, też rano wyszedł do pracy do mleczarni. Ona kiedyś pracowała w szkole, teraz nie ma nawet kuroniówki. Mają własny dom i żyją z jednej pensji.

– Boję się jakichś wypadków losowych, przykrych niespodzianek, choroby, awarii w domu – mówi Elżbieta.

Przypomina też, jak w ubiegłym roku odkładali pieniądze na zakup węgla. Uzbierali już trzy miliony i wtedy spaliła się pompa, naprawa pochłonęła wszystkie oszczędności, a tak trudno coś odłożyć.

Nie wpaść

Aśka ma siedemnaście lat. Dojeżdża do szkoły do Wysokiego spod czyżewskiej wsi. Zapewnia, że z nauką nie ma kłopotów i w szkole nic jej nie zagraża. Ostatnio z chłopakiem chodziła przez miesiąc.

– Bałam się i boję dwóch spraw: żeby nie zarazić się AIDS i nie wpaść – mówi wstydliwie.

Aśka wyobraża sobie, jakie by było piekło w domu, gdyby powiedziała, że jest w ciąży. Od razu we wsi wszyscy by o niej mówili. Chciałaby dokładnie wiedzieć, jak można ustrzec się ciąży i swoich lęków. Ubolewa nad faktem, że w szkole nie ma nawet jednej godziny na szczerą rozmowę z wychowawczynią. Raz na dwa tygodnie jest tak zwana godzina wychowawcza, na której pani uzupełnia dziennik, rozlicza z nieobecności i nie ma nawet klimatu, ani czasu, by zacząć rozmawiać o życiowych sprawach.

Duch VAT-u

Jacek Wróblewski jest właścicielem sklepiu „Zygzak”. Już dwa lata sprzedaje hamburgery, pizzę, hot-dogi, lody i napoje. Wcześniej pracował w szkole, gdyż jest magistrem matematyki. Urodziło mu się dziecko, a jego zarobki równały się wówczas „kuroniówce”. Gastronomię otworzył ze względów finansowych.

– Boję się, co przyniesie VAT i zmiana systemu podatkowego – zdradza swoje lęki właściciel „Zygzaka”. – I tak w stosunku do ubiegłego roku wzrosły wszystkie opłaty.

Jacka Wróblewskiego przeraża niestabilna polityka ekonomiczna, przy której nie można nic zaplanować, a przecież trudno jest żyć z dnia na dzień.

Podatku VAT boi się także Henryk Faszczewski, sekretarz miasta.

MAGDA LIPIEC

Straciliśmy nasz powstanie

– Podrożeje wszystko, a nie sądzę, by równolegle z VAT-em wzrosły zarobki – mówi i dodaje: – Dla żartu mogę zdradzić, że boję się jeszcze duchów.

Zgnuśnienie

Ewa Tarnowska ma 17 lat. Mieszka w Dmochach Rodzonicach i każdego dnia dojeżdża do szkoły do Wysokiego. W czerwcu zdobędzie zawód i skończy swoją edukację. Będzie sprzedawać.

– Boję się, że nie znajdę pracy i będę beczynnie siedziała na wsi – mówi z lękiem.

Dowiadywała się już o jakieś zajęcie. Na razie nie miała szczęścia. W domu pracuje tylko tato. Starsza siostra jest bezrobotna. Ewę przeraża, że gdy skończy szkołę, nie będzie pretekstu wyjazdu do miasta, że wrośnie w wieś, że będzie gnuśniała z bezczynności i nudów.

Wszystko jak śmierć

– Bał się, czy nie bał, to umrzeć musi – mówi w zadumie Marianna Dąbrowska. – Ale chyba śmierci się boję.

Marianna Dąbrowska z Rosochatego przyjechała do lekarza. Pokręcił ją reumatyzm, dokucza kręgosłup, ma powykręcane palce, bolą nogi. Ma 75 lat i choruje na różne choroby. Najbardziej jednak dokuczliwa jest teraźniejszość. Ona nie ma

stałej renty, emerytury, ani zasiłku. Mówi, że „jest na opiece i raz coś dostanie, kiedy indziej nic”. Żyje skromnie, na wiele rzeczy nie starcza. Jej myśli jednak zaprzątnięte są nie brakiem pieniędzy, ale problemami rodzinnymi. Córka miała nowotwór w głowie. Przeszła poważną operację. Miało być lepiej. W ostatnim czasie schudła prawie dziesięć kilogramów. „Czy ona jest zdrowa”, martwi się.

Jej syn, z którym razem mieszka, od piętnastu lat leży w łóżku. Nikt dokładnie nie wie, co mu dolega. Przeszedł już dwie operacje i ciągle źle się czuje. Ma czworo dzieci. Dwoje z nich jest bezrobotnych, dwoje jeszcze chodzi do szkoły. Jak i z czego będą żyć?

Od tych pytań bez odpowiedzi, od tych rozmyślań, oczy Marianny napędlają się łzami.

– Chyba boję się wszystkiego – mówi szeptem.

Jutro w kropce

Mirosław Wójcicki właściciel firmy „Wójcicki” otrzymał trzymiesięczne wypowiedzenie z Zakładu Usług Komunalnych. Pracował tam jako kierownik, a ostatnio był robotnikiem od wszystkiego.

Żona Mirosława pracowała jako pomoc kuchenna w szkole w Jabłonce Kościelnej. Po redukcji jej etatu przeszła na zasiłek

ostatni raz po-
tłui. Wkrótce
z jego zasiłku.
w wieku 1,5 i
za. Tego jutrzej-
z czego mamy
się Mirosław.
racy i jestem w
nie mogę zna-
adnie?

łachowski z Wy-
ów przyjechał
wysokiego do leka-
bo ostatnio wie-
nie krew. Dostał
różne badania
zgłosić dopiero
lekarz jedzie
mówił nawet o
więc boi się

bardziej niepo-
polityka – mów
chowski. – Tyle
mogę powiedzieć
i takiego
rolnika nie pa-

łachowski ma 6
kilkie gospodar-
już synowi
100 zł renty
będzie lepiej,
gorzej niż po-
ze za komun-
złe, więc c-
zostawić. N

gdy wcześniej rolnictwo nie było odstawione tak zupełnie na bok. Rolnik przecież w swoim gospodarstwie różne fuchy posiada. Jest i inżynierem, gdy trzeba maszynę naprawić, i ekonomistą, i oborowym. A szacunku nie ma dla niego żadnego.

– Ksiądz podpowiadał żeby wybierać katolików – przypomina Kazimierz. – Wybraliśmy. Skoro u nas tylu katolików, to kto kradnie?

Rolnik z Wyszonek nie może pogodzić się z tym, że kryzys przeżywają tylko niektórzy, a inni zarabiają oszałamiające pieniądze. Uważa, że powinniśmy przeżywać go wspólnie. Według niego dla rolników, którym i tak ciężko przy niestabilnej polityce rządu, ten rok będzie katastrofą. Zapowiada się wielka susza i bezkrólewie.

– Smutny krajobraz – mówi w zadumie. – Każdy wygląda poprawy, a ona nie nadchodzi.

Diabeł w liczydle

Andrzej Iwanowski pracuje w kantorze. Siedzi w małej klitce za wysoką ladą, która oddziela go od klientów. Dodatkowym zabezpieczeniem jest jeszcze przeszklenie. Operacji finansowych dokonuje się przez mały otwór.

Pracownik kantoru zapewnia, że miasto jest spokojne i on się niczego nie boi. Co ma się stać, to i tak się stanie, więc strach przed niczym nie ustrzeże. Wolno układa i przelicza obcą walutę.

– Boję się jedynie tego, żeby się nie pomylić przy liczeniu – dodaje po chwili.

Nic to

– Bóg daje dziecko, daje i na dziecko – mówi z nadzieją Agnieszka Rymkiewicz.

Agnieszka za dwa tygodnie urodzi drugie dziecko. Nie boi się ani porodu, ani niczego, bo ma nadzieję, że wszystko będzie dobrze. Nie można żyć lękiem, przekonuje.

Zapewnia, że przekonała się, iż taka wiara pomaga żyć. Jej mąż przez trzy lata i trzy miesiące dojeżdżał do pracy do Warszawy. Do domu przyjeżdżał tylko na soboty i niedziele. Dużo kosztowały ich te dojazdy.

Gdy powiększa się rodzina, potrzebne są pieniądze. I właśnie trafiła się wspaniała okazja. Mąż Agnieszki znalazł pracę blisko domu. Już trzeci dzień dojeżdża do zakładów mięsnych w Czyżewie. Będzie teraz każdego dnia z rodziną i sporo zaoszczędzi na biletach.

– Cieszę się i mam nadzieję, że będzie lepiej – mówi optymistycznie Agnieszka.

To dziecko nie miało przyjść na świat. Agnieszka chciała zapomnieć o wszystkim, co się z nim wiązało. Ten mężczyzna (żona, troje dzieci, przedtem dwoje), tak pięknie mówił jej o swojej samotności, o „przymusowym małżeństwie”, o tym, że Ona, Agnieszka, jest dla niego najważniejsza. W końcu uwierzyła, iż ktoś może ją kochać.

Bekart

Ale to trwało krótko.

Pewnego dnia obudziła się ze świadomością, że nie chce żyć. Czuliła się źle, miała mdłości, wszystko napępniało ją obrzydzeniem. Złazła z łóżka, gdy zaczynała myśleć o sobie. „Porzucił, odepchnął”, napisała potem w liście. Rozlegało się chrapanie ojca (rodzice spali w tym samym pokoju za półką, w drugim pokoju jej trzech młodszych braci). Pamięta ten dzień dokładnie. Wstała, poszła do łazienki, zobaczyła nabrzmiałą twarz; z kranu zaczęła lecieć brunatna woda, oparła się o wannę i tak trwała w bezruchu. Nie wie, jak „weszłaby w ten kolejny dzień”, gdyby nie brat. Dziewięcioletni Olek leżał w gipsie po wypadku (potrącił go motocykl) i zawołał: „Aga, pić”. Potem obudził się ojciec: „Ty cholero jeszcze nie w pracy?” („Ojciec mnie nienawidzi, ja jego też. Z całego serca.”) Wtedy ubrała się szybko i wybiegła z ulgą z tego domu.

W pracy dowiedziała się, że jest zwolniona. Zakład jeszcze próbował się ratować. Jego też zwolniono. A potem gdzieś wyjechał. Przestała go spotykać na ulicach miasta.

„Rodzice są bezrobotni i teraz ja też. Najgorsze było to, że miałam dużo czasu. Nie wiedziałam, co mam robić. »Idź na ulicę, ty k...« wrzeszczał ojciec. »A żebyś wiedział, że pójdę«, krzyczałam. Matka ścisnęła mnie pokryjomu: »Co ty córeczko, co ty. Nie słuchaj tego drania«. Było mi wszystko jedno. Ciągle kochałam JEGO.” Jego już nie było, a ona, okazało się, była w ciąży. Poszła do lekarza, błagała, by jej pomógł. Nikt nie może się o tym dowiedzieć, a zwłaszcza ojciec. Wypędziłby ją z domu. Gdzie pójdzie?

Lekarz pytał o ojca dziecka. „Nie ma żadnego ojca”, płakała. „Nie było i nie będzie.” Pytał o jej rodziców. „Nie mam rodziców. Tylko matkę, trzech braci. I tego sadystę.” Pytał o mieszkanie. „Za szafą”, odpowiedziała. „Więc ułitował się i dał mi takie tabletki. Miały spowodować poronienie. Czekalam z dnia na dzień. Z nocy na noc. Nic się nie stało”, pisała.

Kiedy już ciąży nie dało się ukryć, powiedziała matce. Słuchała bez słowa, a potem rzekła: „Uciekaj przed ojcem, bo cię zabije”. Zostawiła za sobą wstyd, wyzwiska, przerażone twarze braci i pojechała; przeczytała gdzieś ten adres. Na świat przyszła zdrowa, trzykilogramowa dziewczynka.

Całą ciążę była zbuntowana, przeciwna temu dziecku. Przez dziewięć miesięcy czuła w sobie „tę rosnącą obcość”. Coś co żyło, poruszało się wbrew niej dalej.

W Domu Samotnej Matki u zakonnic odwiedzała ją matka, po kryjomu przed ojcem. Powiedziała: „Możesz wrócić, ale bez dziecka”. Wróciła. I od tego momentu nie ma spokoju. Pisz: „Ojciec chce, żebym się rzekła. Bardzo kocham moją córeczkę. Umieściłam ją czasowo w Domu Małego Dziecka. Przeczytałam w »Kontaktach« o kobiecie, która zostawiła swoje dzieci w szpitalu. Ja nie mogłam tego zrobić. Ale nie mam pracy, mieszkania i to mnie dobija. Ojciec krzyczy: »Na kogo ty ją wychowasz?!« Bo ojciec jeszcze nigdy nic dobrego o mnie nie powiedział. Jestem bez wyjścia”.

Czy takie wyjście istnieje?

Jan Szymański, dyrektor Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Łomży może dać odzież, artykuły żywnościowe, znaleźć także zaprzyjaźnioną rodzinę, która pomogłaby młodej matce. Gdyby otrzymała pracę, TPD pokryłoby opłatę za żłobek.

– Uważam, że nie wolno zwalniać od odpowiedzialności ojca dziecka. Powinien płacić alimenty – dodaje.

Według dyrektora do rozważenia jest i kwestia adopcji. Na zasadzie mniejszego zła. Dzieci w przybranych rodzinach mają zazwyczaj bardzo dobrze. Jest wiele potencjalnych rodziców, którzy czekają na takie dziecko. I mają wszystkie dane, by zapewnić mu ciepły dom.

– To był życiowy błąd. Jeżeli się rzeknie, może na niej ciążyć do końca życia poczucie winy – mówi Grażyna Jankowska z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej.

Z Ośrodka może otrzymać zasiłek okresowy, a ponadto (jeżeli jej matka zajęłaby się dzieckiem), mogłaby pracować osiem godzin, jako opiekunka samotnych, chorych, starszych ludzi. Po sześciu miesiącach pracy przysługiwałby jej zasiłek wychowawczy (ok. 800 tys.), niezależnie od zasiłku okresowego. I wtedy już sama mogłaby się zająć dzieckiem.

– Musi się zwrócić do nas, na pewno jej pomożemy. Najlepiej, żeby przyszła z rodzicami. Mieszkanie? Z tym najgorzej.

– To jest dylemat. Dziecko potrzebuje matki. Matka – dziecka. Ale jeżeli w tym domu panuje nienawiść, są kłótnie, awantury? Nikt prócz niej go nie chce. Decyzja bardzo trudna. Powinien się włączyć psycholog – mówi Mirosław Gruźewski ze Stowarzyszenia Rodzin Katolickich.

Stowarzyszenie może służyć doraźną pomocą materialną, może spróbować postarać się o pracę. Dotąd załatwiali takie sprawy przez agendy państwowe i kościelne.

Agnieszka, biorąc dziecko, nie zostałaby sama. Miałaby też środki na jego wychowanie. Jest jeszcze drugi problem do rozwiązania: stosunek ojca do córki i wnuczki. A także stosunek córki do ojca. Psycholog, Jadwiga Kołakowska z Poradni Rodzinnej, widzi konieczność rozmowy z całą rodziną. Były już takie sprawy. Ze swego doświadczenia może powiedzieć, iż rozmowy dają dobre rezultaty. A ostatecznej przemiany dokonuje samo dziecko.

Oddać rodzinie zastępczej, czy przywieźć małą do domu, decyzja należy do Agnieszki. Niezależnie, co postanowi, może liczyć na zrozumienie i serdeczność.

ANNA CISOŃ

Pamiętnik NOSTALATKA

Wiedziała, że kochając tylko jedną osobę w życiu, nie przetrwam długo, kiedy ona odejdzie. To była moja babcia. Jedyny człowiek, który mnie kochał za to, że jestem. Kochał tak wspaniale, że szybko zapominałam o rodzicach, którzy woleli karierę zawodową, bogactwo i wygodę, a nie małego człowieczka, który pokracznie stawiał pierwsze kroki i płakał za każdym razem, kiedy brzusek robił się pusty. A ja ich wtedy tak bardzo potrzebowałam! Ekspresowo załatwili mi zmianę nazwiska, miejsce zamieszkania i nowego opiekuna. Jeszcze szybciej odbyły się ich przygotowania do wyjazdu za granicę, pozbycie się mieszkania, mebli, pamiątek. Moje zabawki też ktoś nabył. Gdybym wtedy wiedziała, co to jest zapalka, puściłabym z dymem cały ten interes.

Zamieszkałam u babci, która do końca była dla mnie wszystkim. Kiedy umarła, zabrała ze sobą całą moją energię przetrwania. Pozostałam w pustym domu, bez środków i chęci do życia. Pół roku nikt się mną nie interesował. Węgetowałam w jakiejś strasznej ekstazie.

Poznałam ludzi, z którymi, wydawało się, znalazłam wspólny język. Oni mnie rozumieli, kochali.

Tak zostałam narkomanką. Teraz wszystko nabrało fałszywej intensywności. Żyłam tylko od brania do brania. Sprzedawałam wszystko. Wszłam w ogromną wstrętą nicość! Babciu... nie!

Wtedy poznałam Kubę. Właśnie byłam na głodzie, już zaczynały się bóle w krzyżu. Znalazł mnie skuloną pod ścianą obskurnej kamienicy,

na której tle ginęłam: obdarta, brudna i głodna. Zabrał mnie do domu i wtedy zaczął się kryzys. Mój krzyk obdzierał tynk ze ścian, a paznokcie wbijały się w ciało człowieka, który próbował mi pomóc. Pamiętam tylko ból.

Kiedy obudziłam się rano, Kuba wyglądał gorzej niż ja: podrapany, z opuchniętymi oczyma. Wiedział, że jest moim ostatnim ratunkiem. Ja byłam tak bardzo obojętna, że zgodziłam się na pozostanie u niego i walkę o moje życie. Kuba był fantastycznie wyrozumiały i tolerancyjny. Ratował mnie dzień po dniu, znosił moje obelgi, nigdy nie oddawał mi ciosów, które zadawałam mu podczas głodu. Razem byliśmy silni i dlatego walczyłam z całych sił.

Wdeszczowy, jesienny dzień pokłóciliśmy się na śmierć i życie. Nie miałam siły walczyć sama ze sobą. Im dłużej to trwało, tym bardziej moje chęci się zmniejszały. Kuba, z osoby, którą podziwiałam za chęć pomocy komuś takiemu jak ja, stał się moim wrogiem, którego nienawidziłam za to, że jest, że mi pomaga, że mnie spotkał. On z uporem maniaka walczył z moim złym duchem, za wszelką cenę chciał mi pomóc. Jak zaczynały się bóle, zamieniał się w robota zaprogramowanego do niszczenia narkomana. W końcu nie wytrzymałam. Byłam wtedy naćpana. Nie pamiętam, skąd zdobyłam prochy. Wypowiedziałam słowa, które zaważyły na życiu Kubę. Nie chciałam jego pomocy, odrzuciłam jego dobre serce, błagałam, żeby mnie zostawił. Uciekłam, a przed tym podpisałam wyrok śmierci: powiedziałam, że to, co robił i tak było bez sensu, bo ja w to nie wkładałam serca. Skłamałam i nie wybaczę tego sobie nigdy!

Po paru dniach dowiedziałam się, że Kubę przejechał samochód. Tego wieczoru, kiedy stchórzyłam, wyszedł z domu i szedł przed siebie bez celu. Nie zwracał uwagi na nic. Na skrzyżowaniach robił zamieszanie i korki, ponieważ w ogóle nie zwracał uwagi na ruch uliczny. Zmarł w dwie godziny po dojeździe karetki do szpitala.

Po śmierci Kubę pamiętam już tylko nieodpartą chęć odejścia. Kiedy po-

stanowiłam ze sobą skończyć i ostro przedawkowałam, obudziłam się w pięknym podkrakowskim mieszkaniu ojca Kubę. Właśnie on zabrał mnie ze szpitala i przywiózł tu, aby, jak zwykł mawiać „odzyskać mnie dla żywych”. Pierwszy mój odruch, to chęć kupienia prochów. To było silniejsze ode mnie. Zabrałam pieniądze i pojechałam do Krakowa. Z zakupem nie było problemów. Kiedy wróciłam, czekał z kolacją. Boże! Czy ktoś kiedykolwiek czekał na mnie z kolacją, przy świecach, w pięknym garniturze, z serdecznym uśmiechem na ustach? Tak, pamiętam: zawsze, kiedy późno wracałam ze szkoły, babcia czekała na mnie ze wspaniałą kolacją, ale to było tak dawno temu.

Obok na fotelu leżała sukienka, sznur pereł i fantastyczne buciki. Kiedy zdejmowałam moje wytarte spodnie, aby wbić się w nową kreację, z kieszeni wypadł mi woreczek z białym proszkiem. Schowałam go stałym sposobem za ramę obrazu. Przebrałam się, uczesałam przyzwyczajając się do nowego życia. Zabrałam do pracy. Dzień po dniu diowałam mądre książki, móc skończyć zaocznie studia i stać się naprawdę kimś. Spotykałam się z nikim, najbliższym towarzyszem kot, którego znalazłam na śmietniku i postanowiłam mu dać szansę. Dwa w miesiącu odwiedzałam Kubę, który już się trochę postarzał. Jego czarne włosy całkiem posiwiały. Twarzą kryła duża ilość zmarszczek, ale oczy nie zmieniły. Jego ciepły, miły, a nie groźny wzrok przeszedł moje ciało za każdym razem, kiedy otwierał mi drzwi swojego mieszkania. Już do teraz nie mogę wyobrazić sobie podziwu, jaki to wsparcie dla człowieka.

Siedzę teraz w skromnym biurze, a lepszym określeniem byłoby bardziej trafny będzie określenie: „dług po całej Polsce i próba pomocy ludziom, którzy mogą odnaleźć swojej dróg życia.”

Pewnego wieczoru niełam, dlaczego to Odpowiedź była prosta: „Przez narkotyki straciłam syna, rozpadło się moje życie. Chcę cię ocalić, żywych i zrobię to, czy to podoba czy nie”. Zrozumiałam, przytuliłam do niego i razem wzięliśmy jak małe dzieci. Na drzwi były otwarte, a śniadaniu znalazłam funusze i spis artykułów do pienia.

Tak rozpoczęłam nowe życie. Przeszłość dla mnie nie istniała. Zrozumiałam śmierć babci i Kubę, to szkielety, ale i tak czego nie zmienię. Teraz muszę pokazać światu, że narkomanii można się karaskać, a były narkomane może być normalnym człowiekiem.

Ojciec Kubę, człowiek, który zawdzięczał wszystkim, pomógł mi znaleźć pracę, jakieś malutkie mieszkanie. Mijały tygodnie, a ja po przyzwyczajaniu się do nowego życia. Zabrałam do pracy. Dzień po dniu diowałam mądre książki, móc skończyć zaocznie studia i stać się naprawdę kimś. Spotykałam się z nikim, najbliższym towarzyszem kot, którego znalazłam na śmietniku i postanowiłam mu dać szansę. Dwa w miesiącu odwiedzałam Kubę, który już się trochę postarzał. Jego czarne włosy całkiem posiwiały. Twarzą kryła duża ilość zmarszczek, ale oczy nie zmieniły. Jego ciepły, miły, a nie groźny wzrok przeszedł moje ciało za każdym razem, kiedy otwierał mi drzwi swojego mieszkania. Już do teraz nie mogę wyobrazić sobie podziwu, jaki to wsparcie dla człowieka.

W końcu przyszedł egzaminów. Wybrałam psychologię i okazało się, że wybór był dobry. Z egzaminami wstępnymi nie było problemów, a studiów zleciało „jak z trzaską”.

Siedzę teraz w skromnym biurze, a lepszym określeniem byłoby bardziej trafny będzie określenie: „dług po całej Polsce i próba pomocy ludziom, którzy mogą odnaleźć swojej dróg życia.”

JOANNA BARANOWSKA

Niezależna

KONTAKTY

LEKARZ DOMOWY

Moja kuzynka spodziewa się dziecka. Jest upragnione, oczekiwane. Ale ona sama stała się jakaś inna, a czasem nawet nie do wytrzymania! Z radości nagle popada w smutek i odwrotnie. Czy to normalne? Mam dopiero 15 lat i boję się czy ze mną też tak kiedyś będzie.

Karina

Ciąża jest jednym z najważniejszych wydarzeń w życiu kobiety. Od pierwszych dni tego nowego „odmiennego stanu” podlega nie tylko burzliwym zmianom zachodzącym w jej organizmie, ale także przemianom psychicznym. Jedne i drugie są ze sobą ściśle powiązane.

Niepokój pojawia się już w chwili zatrzymania się miesiączkowania, gdy kobieta w napięciu oczekuje zarówno potwierdzenia jak i wykluczenia ciąży, szczególnie w sytuacji, gdy dziecko jest

niechciane, nieplanowane. Ten okres, to także próba akceptacji siebie wraz ze zmieniającym się wyglądem zewnętrznym kobiety. A nie każdej przychodzi to łatwo!

Początkom ciąży często towarzyszą nudności i poranne wymioty. Co pewien czas, zwłaszcza u spodziewających się dziecka po raz pierwszy, pojawia się strach przed bólem i porodem, obawa o przyszłość związaną z wychowaniem potomstwa. Bywa, że przez znaczny okres ciąży kobieta żyje w ciągłym stresie!

Lecz już z początkiem oczekiwania na dziecko rozwija się także więź emocjonalna przyszłej matki. Szczególnie silnie daje znać o sobie w momencie odczuwania pierwszych ruchów płodu (zwykle około 20 tygodni ciąży). Rozwojowi uczuć macierzyńskich towarzyszy także obraz oczekiwanego dziecka, co pomaga kobie-

cie w przygotowaniu się do roli matki.

Zmiany nastroju psychicznego ciężarnej są więc czymś zupełnie normalnym. Ważne, by w chwilach zwątpienia, smutku, strachu przed nieznanym mogła znaleźć oparcie w swoich bliskich. Akceptacja i zrozumienie jej stanu pomogą złagodzić lęk i wszelkie obawy. Ogromna rola przypada tu szczególnie przyszłemu ojcu dziecka.

Ważne też, by przez cały okres ciąży kobieta była w stałym kontakcie z lekarzem. Szczere odpowiedzi nawet na błahe pytania mogą znacznie uspokoić przyszłą matkę, podobnie jak stosowanie się do wszelkich lekarskich zaleceń.

Tuż przed porodem wiele kobiet żyje opowiadaniem innych kobiet o niewymownym bólu i cierpieniu je czekającym. A przecież każdy poród jest zupełnie inny!

Tak więc, Karino, bądź psychiczną podporą dla swojej kuzynki w czasie oczekiwania na dziecko. Staraj się zawsze ją zrozumieć.

POD PARAGRAFEM

W czasie II wojny światowej byłem na przymusowych robotach w Niemczech. Od tamtego czasu minęło pół wieku i tak się stało, że nie mam żadnych, potwierdzających mój pobyt, dokumentów. Znajomi, którzy byli w podobnej sytuacji podpowiadali, że wystarczy zeznania świadków. Tak też zrobiłem. Oczekiwałem na odszkodowanie, ale okazało się, że nie dopełniłem wszystkich formalności. Stowarzyszenie Polaków Powszkodowanych przez III Rzeszę żąda ode mnie zaświadczenia z ZUS-u o naliczeniu dodatku za

pracę przymusową. Jestem rolnikiem i do tej pory takiego dodatku nie otrzymywałem. Co powinienem zrobić?

Wacław G. z Łomży

Wszyscy, którzy ubiegają się o pomoc z Fundacji Polsko-Niemieckiej Pojednania muszą udokumentować okres pracy przymusowej. Dokumenty takie wydają m.in. biura poszukiwań w Arolsen, Polski Czerwony Krzyż, agendy międzynarodowe i niemieckie zakłady pracy, w których pracowali Polacy.

W przypadku, gdy trudne jest zdobycie i odtworzenie doku-

mentów z tamtego okresu uznawane są oświadczenia świadków. Jednakże nie mogą być to przypadkowi świadkowie, tylko takie osoby, które mają dokumenty poświadczające ich pobyt na robotach przymusowych. Być może Stowarzyszenie miało jakieś zastrzeżenia do przedłożonych przez Pana oświadczeń świadków i dlatego poprosiło o zaświadczenie z ZUS-u o zaliczeniu do emerytury okresu pracy przymusowej. Takie zaświadczenie uznawane jest również za dokument.

Ponieważ jest Pan emerytem rolnym może Pan się ubiegać o dodatek z tytułu pracy przymusowej. Wynosi on 2 proc. emerytury podstawowej za każdy rok takiej pracy.

CIĄGLE GO KOCHAM

Mam dwoje dzieci i męża. Nasze małżeństwo nie jest udane. Od ośmiu lat kocham innego mężczyznę. Nic nas z sobą nie łączy oprócz listów. On mieszka w Łomży, ja na drugim końcu Polski. Proszę, wydrukujcie mój list. Nie wiem, co się stało. Od pewnego czasu przestały przychodzić jego listy. (Odbieram je na „Poste Restante”) Były moją jedyną radością, jedynym światłem.

Mój mąż coraz więcej pije. O innych rzeczach nie będę pisać. Mój ukochany w jednym z listów przysłał mi taki wiersz:

„Dopóki wierzysz we mnie,
miła
W tym jest moja wielka siła
Z życiem mnie nie pogodziłaś
Ale z samym sobą – tak
Mam przy sobie gorzką
pamięć
Mam swój uśmiech,
co nie kłamie
Wiem, że już mnie nie
nie złamię

W nadchodzących dniach”.
Miał różne problemy (też nie był samotny), dlaczego tak nagle zamilkł? Odezwił się, proszę. Tęsknię za Twoimi listami. Bez nich moje życie jest straszne i beznadziejne.

Grażynka

OFERTY

Jestem kawalerem (32/160) o ciemnoblonde włosach. Wyglądam znacznie młodziej niż na 32 lata. Mam duże poczucie humoru,

interesuję się po trosze wszystkim: lubię także słuchać muzykę disco, chodzić na spacer. Nie mam żadnych nałogów. Pragnę poznać dziewczynę, która podobnie jak ja, odczuwa ciężar samotności i pragnie założyć szczęśliwą rodzinę. Proszę, by osoby rozwiedzione oraz panny z dzieckiem nie pisały. Foto mile widziane. Oczekuję poważnych ofert.

Wlodek

Wodnik o miłym, wesołym charakterze poszukuje przyjaciół. Natura stworzyła mnie blondynką o zielono-szarych oczach (18/172). Szalenie lubię sport i długie spacer. Piszcie, odpowiem na każdy list.

Renata

Proście o adresy. Nie podajemy adresów. Prosimy na liście zaznaczyć dla kogo on jest przeznaczony, a my go prześlemy danej osobie.

Oferty zamieszczamy bezpłatnie, prosimy tylko dołączyć znaczek pocztowy za 2500 zł.

KONTAKTY

MELANCHOLIJNE TOPOLE

Rajgród żyje nowym wydarzeniem: wycinanie topoli w miejskim parku. Władze miasta doszły do następnego genialnego wniosku: topole są szkodliwe ekologicznie. Pytałam swoich kolegów, biologów, absolwentów

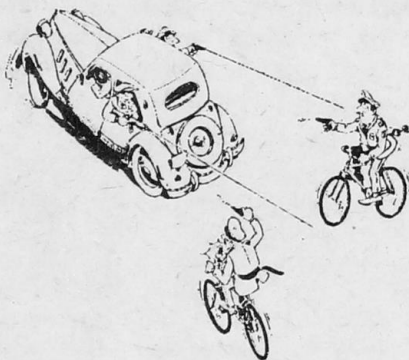
trzech różnych wyższych uczelni i żaden nie potwierdził tego odkrycia rajgrodzkich przyrodników. Uzasadnienie jednak znalazłam. Otóż w jednym z kalendarzy napisano: topole są drzewami, które powodują rodzaj psychicznego schorzenia na melancholię. No i właśnie tym należy wszelkie rodzaje paranoi rajgrodzkiej tłumaczyć. Ale skoro się topole wytnie – to może... Wieść rajgrodzka głosi, że w miejscie nieekologicznych drzew ma być wybudowany „ekologiczny” parking. Ten rodzaj inwestycji zapewni okolicznym mieszkańcom nie tylko pole do obserwowania rodzajowych scenek, ale również świeży dopływ powietrza. A „ekologicznie szkodliwe” (w Rajgrodzie) topole tak opisał A. Mickiewicz w „Panu Tadeuszu”:

„Świeciły się z daleka pobielane ściany
Tym bielsze, że odbite od
ciemnej zieleni

Topoli, co go bronią od wiatrów jesieni”.

Bohaterowie „Pana Tadeusza” na melancholię jednak „nie zapadli”.

Irena Protko
Rajgród

13 czerwca 1993 roku wchodzi w życie rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych w sprawie wnioskowania o sprawdzenie kwalifikacji kierujących pojazdami, naruszających przepisy i zasady bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Zgodnie z rozporządzeniem, policja prowadzić będzie ewidencję naruszeń przepisów i zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego. Zanotowane będą naruszenia przepisów stwierdzone prawomocnymi wyrokami sądów, postanowieniami prokuratora o umorzeniu postępowania, orzeczeniami kolegiów do spraw wykroczeń, nakazami oraz mandatami karnymi.

Załącznik do rozporządzenia określa liczbę punktów w skali od 1 do 10, jakie kierujący otrzymuje za naruszenie określonych przepisów. Jeśli w ciągu roku od dnia pierwszego, zapisanego w policyjnej ewidencji, suma punktów za naruszenia przepisów wyniesie co najmniej 21, kierujący będzie musiał poddać się egzaminowi.

NARUSZENIE PRZEPISÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU W RUCHU DROGOWYM

Popelnienie przestępstwa drogowego	10
Spowodowanie kolizji	6
Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo podobnie działającego środka	10
Ucieczka kierującego z miejsca wypadku drogowego, gdy są zabici lub ranni, w tym:	8
- nieudzielenie pomocy ofiarom	10
Niezastosowanie się, w celu uniknięcia kontroli do sygnału osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego nakazującego zatrzymanie pojazdu	7
Niezastosowanie się do:	
- sygnałów świetlnych	6
- sygnałów i poleceń podawanych przez osoby uprawnione do kierowania ruchem drogowym	6
NIEPRAWIDŁOWE ZACHOWANIE SIĘ KIERUJĄCYCH WOBEC PIESZYCH	
Nieustąpienie pierwszeństwa pieszemu znajdującemu się na oznakowanym przejściu	8
Niezatrzymanie pojazdu w razie przechodzenia przez jezdnię osoby upośledzonej, używającej specjalnego oznaczenia lub osoby o widocznej niesprawności ruchowej – w celu umożliwienia jej przejścia	8
Omijanie pojazdu, który jechał w tym samym kierunku lecz zatrzymał się w celu ustąpienia pierwszeństwa pieszym	10
NIEPRZESTRZEGANIE PRZEPISÓW OBOWIAZUJĄCYCH NA SKRZYŻOWANIU LUB W INNYCH MIEJSCACH PRZECINANIA SIĘ KIERUNKÓW RUCHU POJAZDÓW	
Nieustąpienie pierwszeństwa przejazdu:	
- na skrzyżowaniu w sytuacji równorzędnej	6
- na skrzyżowaniu oznaczonym znakami regulującymi pierwszeństwo	6
- pojazdowi szynowemu	6
- w razie przecinania się poza skrzyżowaniem kierunków ruchu pojazdów	6
- przez pojazd włączający się do ruchu	5
- podczas zawracania	5
Utrudnienie przejazdu pojazdowi uprzywilejowanemu	4
Niestosowanie się do znaków:	
- B-21 zakaz skrętu w lewo lub B-22 zakaz skrętu w prawo	3
- C-1 do C-12 nakaz jazdy...	3
- B-31 pierwszeństwo dla nadjeżdżających z przeciwnika	1

NIEDZIELA W WĄSOSZU

Pewnego czwartku, po powrocie ze szkoły mama powiedziała mi, że mam jechać na długi, świąteczny weekend do cioci, która mieszka w Wąsoszu. Skrzywiłam się na tę propozycję. Co ja, osiemnastoletni młodzieniec z wojewódzkiego miasta, będę robił w zabitej dechami wiosce? Byłem tam kiedyś w dzieciństwie i miałem nie najlepsze wspomnienia z tamtego pobytu. Ale cóż, Mama – siła wyższa, musiałem się zgodzić.

W piątek byłem już u cioci. Przywitali mnie bardzo ciepło, szczególnie mój rówieśnik Artur i dwie kuzyneczki Ania i Dorota. Po obiedzie Artur wziął mnie ze sobą do jego kolegów. Zdecydowali, że pójdziemy do „Hadesu”. Zdziwiłem się nieco słysząc to słowo i pomyślałem, co może znaczyć ta mitologiczna nazwa na wsi.

Udaliśmy się na koniec Wąsosza. Za wzgórzem wyłoniło się osiedle domków jednorodzinnych, błyszczących nowością i świeżością. Na jednym z nich wisiał neon: „Disco-bar Hades”. Zgodnie z nazwą lokal mieścił

się w piwnicy. To, co zobaczyłem wewnątrz bardzo mnie zaskoczyło. Lokal urządzonej starannie i z gustem. Dyskretnie oświetlenie, wszędzie stoliki, których można usiąść, odpocząć lub się napić. Na środku ostatni krzyk mody – stół bilardowy. Jest również wystarczająco dużo miejsca na tańce. Podszedłem do baru i tu następnego zaskoczenia. Osiemnaście gatunków piwa z różną zawartością alkoholu. Kilka rodzajów bezalkoholowych napojów chłodzących, kawa, herbaty, lody. Na chwilę zapomniałem, że jestem na wsi. Takiego lokalu nie powstydziliby się w Łomży.

W „Hadesie” byłem jeszcze sobotę i niedzielę. Wróciłem dowolony, że mama wysłała mnie do Wąsosza. Zaraz po powrocie postanowiłem napisać do „Kontakty”, by przekonać moich rówieśników, którzy myślą tak ja poprzednio, iż wieś oznacza brud i zacofanie. Przekonałem się, że i na wsi są warunki do godnego życia i prawdziwych kulturalnej rozrywki, jeśli tylko komuś na tym zależy.

Michał Malinowski
uczeń IIIa LO w Łomży

KATALOG

czynów stanowiących
naruszenie przepisów
i zasad bezpieczeństwa
w ruchu drogowym
podlegających ocenie
punktowej w skali od
do 10.

NIEPRZESTRZEGANIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PRĘDKOŚCI

Przekroczenie prędkości:	
na obszarze zabudowanym	
- powyżej 30 km/h	
- od 20 km/h do 30 km/h	
poza obszarem zabudowanym	
- powyżej 40 km/h	
- od 31 km/h do 40 km/h	
- od 20 km/h do 30 km/h	

NARUSZENIE PRZEPISÓW O WYPRZEDZANIU

Nieprawidłowy sposób wyprzedzania, w tym	
wyprzedzanie z niewłaściwej strony	
Naruszenie zakazu wyprzedzania:	
- na skrzyżowaniach	
- na przejazdach kolejowych i bezpośrednio przed nimi	
- na przejazdach tramwajowych i bezpośrednio przed nimi	
- na przejściach dla pieszych i bezpośrednio przed nimi	
Wyprzedzanie na drogach oznaczonych znakami zakazu wyprzedzania (B-25 lub B-26)	

UŻYWANIE ŚWIATEL ZEWNĘTRZNYCH

Niestosowanie się podczas jazdy do obowiązku używania wymaganych przepisami świateł:	
- od zmroku do świtu	
- w warunkach zmniejszonej przejrzystości powietrza	
- w okresie od 1 listopada do 1 marca	
Pozostawienie pojazdu silnikowego lub szynowego bez określonego przepisami oświetlenia	

NARUSZENIE INNYCH PRZEPISÓW, KTÓRE POWODUJĄ ZAGROŻENIE BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU W RUCHU DROGOWYM

Zajechanie drogi innym pojazdem w czasie zmiany kierunku jazdy lub zajmowanego pasa ruchu	
Naruszenie zakazu zawracania	
Naruszenie zakazu cofania:	
- w tunelu, na moście lub wiadukcie	
- na drodze ekspresowej lub autostradzie	
Nieprzestrzeganie znaków drogowych:	
- B-1 zakaz ruchu w obu kierunkach	
- B-2 zakaz wjazdu	
- B-3 do B-7 zakaz wjazdu...	
- B-13 do B-19 zakaz wjazdu...	

Opowieści kapliczne

Na rozdrożu do wsi: Potasie – stoi żelazny krzyż o kamiennej podstawie, ogrodzony, przybrany kolorowymi wstęgami. Według opowieści, nieżyjących już Pelagii Pardo i Rozalii Sutkowskiej z dawnej wsi Turośl-Bączki, krzyż ten ufundowały dwie wdowy ze wsi Ciecior, z rodziny Andrzejczyków, w latach 1890-1900 na pamiątkę przeżycia masowych chorób, które nawiedziły wieś.

Wokół krzyża, w sierpniu 1925 roku, odbyła się parafialna uroczystość: w piątą rocznicę Bitwy Warszawskiej, na którą przybyła sformowana przez miejscowych podoficerów banderia konna. Po niedzielnej mszy świętej, zebrana ludność wyszła z kościoła na miejsce wokół krzyża, porośnięte wówczas 150-letnim so-

nowym lasem. Przemówienie w piątą rocznicę „Cudu nad Wisłą” wygłosili: wójt gminy, Franciszek Gleba z Cieloski i miejscowy proboszcz, ksiądz Jan Bronowicz.

Na zakończenie uroczystości przed krzyżem, przystrojonym szarfami narodowymi i bukietami polnych kwiatów, odbyła się defilada, którą poprowadził kapral rezerwy 12 Dywizji Artylerii Konnej w Ostrołęce Jerzy Józef Kierazyński, ówczesny agronom w parafii Turośl.

Od tamtej chwili minie w 1993 roku 68 lat. Prowadzony wówczas za rękę przez swoją matkę, dziś jeszcze wyobrażam sobie narodową, patriotyczną uroczystość.

WACŁAW PARDO

(były autor

„Kroniki Gminnej Turośli”)

Czy jesteś zazdrosna?

Wiedź na pytania i podsumuj punkty.

1. Czy chcesz się spotkać, on musi dłużej zostać w pracy. Czy mu wierzysz? – 5

2. Czy chcesz wierzyć, ale nie jestem pewna – 3

3. Czy chcesz wiedzieć i sprawdzam – 1

4. Czy chcesz wiedzieć, jak Twój partner rozmawia z kolegą o jakiejś kobiecie. Czy od razu wiedział o kim mówią? – 5

5. Czy chcesz wiedzieć, nie wtrącam się do jego rozmów z kolegami – 5

6. Czy chcesz wiedzieć, natychmiast chcę wiedzieć – 1

7. Czy chcesz wiedzieć, czekam, aż będziemy sami – 3

8. Czy chcesz wiedzieć, gdzie chodzą razem? – 5

9. Czy chcesz wiedzieć, gdzie wychodzą osobno – 5

10. Czy chcesz wiedzieć, gdzie – 3

11. Czy chcesz wiedzieć, gdzie – 1

12. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, gdy on opowiada o swojej byłej partnerce? – 5

13. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie ma znaczenia – 5

14. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chce o tym słyszeć – 3

15. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie słyszę tego – 1

16. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, słyszę się, że pytasz go czy kocha cię mocniej niż poprzednie partnerki? – 5

17. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, często – 1

18. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie muszę – sam mi o tym mówi – 5

19. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie obojętnie zapytałem, ale brak mi odwagi – 3

20. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że Twój partner poświęca zbyt dużo czasu na swoje zainteresowania? – 3

21. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że zainteresował się także tym, co ja – 3

22. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że ma prawo do własnych zainteresowań – 5

23. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że widzę wszystkiego, co odciąga go ode mnie – 1

24. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że jest z nim najbardziej? – 5

25. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że taki miły i czuły – 5

26. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że wszystkie koleżanki mi go zazdroszczą – 1

27. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że zaskomlą prezencję – 3

28. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że co wybrałybyście? – 5

29. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że zaniechanie z przyjaciółmi – 5

30. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że czy wieczór we dwoje – 1

31. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że zaniechanie telewizji z rodziną – 3

32. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że partner ma dobrą koleżankę – współpracownicę. Co o niej sądzisz? – 5

33. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że głupia – 1

34. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że nie miła – 5

35. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że słabo ją znam, by wydawać opinię – 3

36. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że nie złości Cię, gdy Twój partner tańczy z innymi? – 5

37. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że nie chce tańczyć z innymi – 5

38. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że nie chce tańczyć tylko ze mną – 1

39. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że nie chcę tańczyć z mną, ale nie zabraniam mu poprosić innej – 3

40. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że nie chcę tańczyć z mną. Fatalnie! Musisz ciągle walczyć z uczuciem zazdrości. Tańcz w całym. Skończ z tym. On na pewno Cię kocha, ale Twoja zazdrość szybko zniechęci i wystraszy. – 5

41. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że nie chcę tańczyć z mną. Bywa, że pojawia się w Tobie uczucie zazdrości, ale żyjesz ze swoimi zasadami i w harmonii ze wszystkimi ludźmi. – 5

42. Czy chcesz wiedzieć, gdzie, nie chcę wiedzieć, że nie chcę tańczyć z mną. Czy odpowiedziałas uczciwie? Zupełnie nie jesteś zazdrosna. Twój partner to szczęściarz! – 5

KONKURS Z KSIĄZKA

Z jakich utworów pochodzą wybrane fragmenty:

1. „Wiesz, Karol, my mamy już przyszłość, my mamy grube pieniądze. Ten telegram wart jest sto tysięcy rubli, no pięćdziesiąt co najmniej. My się możemy na tej uroczystości pocałować! Co to za interes, co to za interes! – I posuwał się do Borowieckiego chcąc go istotnie w tym radosnym podnieceniu ucałować serdecznie.”
 2. „Takie były przerażające myśli Hansa Castorpa. Ale już tego samego popołudnia miał uzyskać pewność, jak sprawy stoją... Joachim zdecydował się, kości zostały rzucone, decyzja powzięta.”
 3. „Miałam wtedy szesnaście lat, nędzne dzieciństwo za sobą, a w perspektywie ewentualne małżeństwo. Mój przyszły mąż leżał obok mnie, przeżywając swój moralny upadek, który zwykły w potocznej mowie nazywać „depresją” albo „nurzeniem duszy w błocie”.
 4. „Bukiety wiejskie jak wiadomo Wiązane były w wierzby i stromo.”
 5. „Jest taka Matka Boska co nie ma kaplicy na jednym miejscu pozostać nie umie”
- Podaj imię i nazwisko autora i tytuł powieści, która rozpoczyna się następującym zdaniem:
6. „Ogary poszły w las.”
 7. „Była to miłość od pierwszego wejrzenia”
- Z podanymi wyrazami skojarz tytuł książki:
8. Oskar Matzerath, Gdańsk
 9. Pimko profesor, Józio, rodzina Młodziejów
 10. Wojna, Budziejowice
 11. Wilhelm, opactwo Benedyktynów, średniowiecze
 12. Serbinowo, Tomaszek, Terenia
 13. Stefan, szpital, Kauters

Wśród osób, które w ciągu 10 dni od ukazania się numeru prześlą pod adresem Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej (18-400 Łomża, ul. 1 Maja 6A) prawidłowe rozwiązanie co najmniej 7 zagadek, rozlosujemy 10 książek.

KONKURS Z KSIĄZKA

KRONIKA POLICYJNA

ARESZTY POLICJI

• Prokurator rejonowy w Łomży aresztował tymczasowo: 21-letniego Wojciecha W. z Łomży, podejrzanego o współudział w napadzie na Franciszka K. i ograbienie go z 200 tys. zł i dowodu osobistego; 28-letniego Zbigniewa C. z Łomży, podejrzanego o usiłowanie zgwałcenia 18-letniej kobiety; 35-letniego Mirosława G. ze wsi Obrytki (gm. Przytuły), inspektora do spraw komunikacji w Urzędzie Gminy w Przytułach, podejrzanego o nabycie kradzionego poloneza z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej i wystawienie tymczasowego dowodu rejestracyjnego na rzekomo swój samochód.

WŁAMANIA I KRADZIEŻE

- Znów w nieznane odjechały zaparkowane samochody: polonez Eugeniusza K. ze wsi Obrytki (gm. Rutki) oraz volkswagen Haliny Dz. z Kupisk Starych (gm. Łomża).
- Na łomżyńskim „Manhattanie” Piotr O., bez stałego miejsca zamieszkania, wykorzystując nieuwagę Teresy Z., obywatelki Białorusi, ukradł elektryczną wiertarkę wartości 400 tys. zł. Sprawca będący pod wpływem alkoholu, został zatrzymany w pościgu przez patrol policji.
- W Sokołach ze sklepu spożywczego miejscowej GS „SCh” przepadła wódka, słodycze i papierosy łącznej wartości około 45,3 mln zł.
- Z mieszkania Jolanty G. z Łomży zniknął magnetowid, wieża, kolumna głośnikowa, aparat fotograficzny, 2 złote pierścionki, 2 skórzane kurtki i spódnica oraz 2 torby podróżne łącznej wartości około 23 mln zł.
- Nieznany sprawca wybił szyby i spenetrował 17 altanek w Pracowniczym Ogrodzie Działkowym przy ul. Białostockiej w Zambrowie.
- W Grajewie policja zatrzymała Jacka Ł. i Marka W., miejscowych, karanych za produkcję narkotyków, usiłujących włamać się do sklepu spożywczo-przemysłowego 36.
- W Grajewie z zakładu przetwórstwa mięsnego Edwarda K. zniknęły wędliny wartości około 11,5 mln zł. Podczas penetracji terenu policja natrafiła na cały łup.
- W Łomży policja zatrzymała na gorącym uczynku włamania do klubu „Tobo” Andrzeja B., Janusza G. i Krzysztofa G., miejscowych.

WYPADKI DROGOWE

- W Drozdowie (gm. Piątnica) kierujący samochodem najechał na jadącego nie oświetlonym rowerem Mariana S. z Niewodowa (gm. Piątnica), który poniósł śmierć na miejscu. Sprawca zbiegł z miejsca wypadku. Policji udało się ustalić, że był nim Tadeusz Ż. z Krzewa Starego (gm. Piątnica), który kierował fiatem 125 p. Został zatrzymany.
- Na drodze Szczuczyn-Niedźwiadna kierujący ładą Kazimierz Ł. z Mazewa (gm. Szczuczyn), będący pod wpływem alkoholu, na prostym odcinku drogi uderzył w tył jadącego przed nim fiata 126 p, którym kierował Walenty B. ze wsi Jambrzyki (gm. Szczuczyn). Pasażerka fiata, Edyta B., z obrażeniami ciała została przewieziona do szpitala. Sprawca wypadku zbiegł z miejsca zdarzenia, pozostawiając swój samochód.
- W Królach Dużych (gm. Andrzejewo), kierujący fiatem 126 p Leszek Ż. ze wsi Żachy Pawły (gm. Małkinia, woj. ostrołęckie) nie zachował należytej ostrożności, w wyniku czego zjechał do przydrożnego rowu, następnie znów na jezdnię, gdzie samochód zatrzymał się na boku. Pasażerka, Grażyna W. z Kalinowa (gm. Ostrów Mazowiecka, woj. ostrołęckie) doznała złamania kości podstawy czaszki. Kierowca zbiegł z miejsca wypadku. Został zatrzymany przez policję tego samego dnia. Był nietrzeźwy.
- Na drodze Szabłak-Łomża, kierujący fiatem 126 p Wojciech W. z Jednaczewa (gm. Łomża), na łuku drogi nie zachował należytej ostrożności i uderzył w drzewo. Pasażerka, Barbara D. z Łomży, doznała obrażeń ciała.
- W Szczepankowie (gm. Śniadowo), kierujący motocyklem MZ Grzegorz B. ze Starego Ratowa (gm. Śniadowo) uderzył w przydrożne drzewo, w wyniku czego doznał urazu głowy i kręgosłupa. Nie miał prawa jazdy, które zostało zatrzymane przez kolegium do spraw wykroczeń za jazdę w stanie nietrzeźwym.
- W Konarzycach (gm. Łomża), jadący rowerem Wiesław W., miejscowy, podczas przejeżdżania na prawą stronę jezdni, został potrącony przez jadący w tym samym kierunku fso 1500, którym kierował Eugeniusz J. z Jasienicy (gm. Ostrów Mazowiecka, woj. ostrołęckie). Rowerzystę z obrażeniami głowy przewieziono do szpitala.

INNE

- W Stawiskach ze stawu Stacji Hodowli Roślin wyłowiono zwłoki 49-letniego Antoniego W., miejscowego. Nie stwierdzono działania osób trzecich.
- W Zambrowie, podczas picia denaturatu, stracił przytomność i zadusił się wymiocinami 54-letni Tadeusz S., miejscowy.
- W Chomentowie (gm. Śniadowo) w zabudowaniach Andrzeja D. spłonęła stodoła wartości około 200 mln zł. Przyczyny pożaru nie ustalono.
- Do sklepu spożywczego w Kędziorowie (gm. Wąsosz) wpłynął fałszywy banknot o nominale 100 tys. zł.

SPORT

TAEKWONDO

Wspaniałych gości z ojczyzny taekwondo, Korei, ścignął na festiwal do Łomży Budo Taekwado Club. Pokazy w wykonaniu Koreańczyków wzbudziły prawdziwy aplauz widzów. W zawodach o Puchar Polski juniorów, rozegranych następnego dnia, triumfował AZS Gdańsk przed ŁKS Łomża i Wikingiem Pisz.

PIŁKA NOŻNA

Jedyną nadzieją ŁKS Łomża na pozostanie w III lidze piłkarskiej jest... powiększenie jej grupy warszawskiej do 18 zespołów, o czym mówi się po cichu. Na boisku bowiem ŁKS swojego bytu nie potrafił przedłużyć. Ostatni mecz przegrał z Okęciem Warszawa 2:4, prowadząc nawet do przerwy 1:0. Na swoim boisku przegrała również Olimpia Zambrow z Legią II Warszawa 1:2. ŁKS oba swoje ostatnie mecze rozegra na własnym boisku 12 i 19 czerwca o godz. 16.00 z Ursusem Warszawa i MKKS Wasilków. Olimpia w Zambrowie zagra 19 czerwca także o godz. 16.00 z Gwardią Warszawa.

Orleńscy Czyżew mogą się już czuć uczestnikami rozgrywek piłkarskiej „okręgówki” białostocko-łomżyńskiej. Wprawdzie rozgrywkę wygrał ŁKS II Łomża, ale ponieważ pierwsza drużyna spada do III ligi (dwa zespoły tego samego klubu nie mogą grać w jednej klasie rozgrywkowej) awans zdobywają z drugiej pozycji Orleńscy. W ostatnich meczach rundy wiosennej ŁKS II wygrał z Wisią Szczuczyn 7:1 (zabierając jej szansę na drugie miejsce), Orleńscy z Sokolami 5:1, Biebrza Goniadz z Orłem Kolno 4:1 i Sparta Szepietów z Orionem Pszczółczyn 3:2.

PLYWANIE

Zawodnicy i zawodniczki sekcji pływackiej, działającej przy basenie Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Łomży, przeprowadzą zawody na 50 m stylem dowolnym. W poszczególnych kategoriach wiekowych zwyciężyli: Agata Chmielewska, Maja Chmielewska, Agata Kamaszewska i Katarzyna Konarzewska oraz Radosław Rybicki, Przemysław Rybicki, Przemysław Raszkiewicz i Mateusz Jabłoński.

DZIEŃ DZIECKA „POD BALONEM”

Kamil Borusiewicz, Arkadiusz Smugarzewski i Krzysztof Wołowicz w ubiegłą sobotę latali balonem nad Łomżą. Wycieczkę w przestworza chłopcy wygrali w konkursie wylosowania kuponów wcześniej zamieszczonych w „Kontaktach”.

Inne dzieci, które uczestniczyły w zabawach z okazji Dnia Dziecka mogły zasmakować tej atrakcji tylko przez chwilę, wsiadając do kosza balonu umocowanego na wieży.

Wszyscy miłośnicy koni, a było ich kilkuset, korzystali z przejażdżek konnych. Maluchy dosiadały kucyka, starsi dzieci jeździły na wierzchowcu i bryczką. Kasia Szostak wylosowała bezpłatną naukę jazdy konnej w Ośrodku Jeździeckim „Terlica” z Czarnocina.

Dużym zainteresowaniem cieszyła się także loteria fantowa, w której nie było pustych losów (fanty ufundowały sklepy „Polfrost dla każdego” oraz „Koma”). Cały dochód z loterii przeznaczony został na fundusz Monte Grzymały z Jankowa, która czeka na przeszczep wątroby. Festyn zorganizowały „Kontakty”, ale byłby on niemożliwy bez pomocy Ośrodka Jeździeckiego „Terlica” w Czarnocinie, „Polfrostu dla każdego” i „Samsunga”.

Do zobaczenia za rok! (Za tydzień: fotoreportaż!)

KONTAKTY

PILNIE sprzedam Peugeot 205 XL (1986). Zambrów, Podębnego 2/18.

K-1245

VIDEOFILMOWANIE - Łomża, Prusa 4/7.

K-1247-o

WYJAZDY po samochody do Niemiec. Łomża, tel. 160-649.

K-1248-o

ZDECYDOWANIE kupię przedpłatę. Łomża, ul. Mazowiecka 2/27, obok Księcia Janusza.

K-1246

SPRZEDAM Tarpana, kupię Tawrię. Łomża, Berlinga 12/36.

K-1250

KUPIĘ działkę budowlaną przy ul. Nowogrodzkiej na odcinku Sikorskiego - do końca Łomży. Tel. 160-230.

K-1251

SPRZEDAM działkę uzbrojoną. Łomża, 46-71.

K-1253

ZATRUDNIĘ piekarzy. Zambrów, tel. 41-30.

K-1254

SPRZEDAM stragan handlowy. Nowogród, Łomżyńska 20/2.

K-1256

SPRZEDAM punkt gastronomiczny w Łomży, tel. 168-667, po 19.00.

K-1258

LOKATORSKIE M-3 w Siemianowicach Śląskich zamienię na Łomżę. Łomża, tel. 42-28.

K-1266-o

M-1 w Łomży kupię. Tel. 56-69, wieczorem.

K-1265

23.04. br. zdarzył się wypadek na skrzyżowaniu Al. Legionów i Sikorskiego. Bezpośredniego świadka wypadku proszę o kontakt. Stara Łomża przy szosie 11.

K-1264

SPRZEDAM przyczepę handlową „Nie-wiadów” izotermę. Łomża, 51-36.

K-1263-o

DZIAŁKĘ 17 arów zamienię na samochód lub sprzedam. Ostrołęka, tel. 66-781.

K-1261

ZESPÓŁ MUZYCZNY „APLAUZ” - zabawy, wesela. Łomża, Słowackiego 8/36.

K-1260

SPRZEDAM Fiata Uno z kontyngentu. Łomża, tel. 40-31.

K-1259

VAT - podatek od towarów i usług. Szkolenie prowadzone przez specjalistę prawa podatkowego w dniach 23-24.06. 1993 r. Informacje i zapisy: Agencja Inicjatyw Lokalnych ul. Wojska Polskiego 17, tel. 47-29.

K-1267

ALARMY, szkolenie na broń, usługi detektywistyczne. Łomża, 168-238, wew. 16.

K-1268-o

WYJAZDY PO SAMOCHODY do Niemiec. Sprowadzanie na zamówienie. Przewóz osób. Łomża, tel. 169-919.

K-1277-o

ŻALUZJE - NAJTAŃSZE, najlepsze. Łomża, tel. 35-58.

K-1270-o

SPRZEDAM Skodę Liaz z przyczepą, stan bardzo dobry. Łomża, tel. 160-659.

K-1271

SAMOOBSŁUGOWA Hurtownia Spożywcza w Piątnicy, Stawiskowska 51 (Baza GS), Zdzisława URYNA oferuje szeroki asortyment towarów po konkurencyjnych cenach, tylko u nas pepsa 0,25 w cenie 2.200 zł. Zapraszamy w godz. 7-17.

K-1269

TANIO SPRZEDAM Symsona - Górki Sypniewo 30.

K-1273

ZDZISŁAW URYN - Biuro Handlowe w Łomży, Al. Legionów 16, tel. 50-67, zatrudni na atrakcyjnych warunkach: akwizytorów - samodzielnych handlowców z samochodem, samodzielnych branżystów sprzedawców, samodzielną księgową materiałową z umiejętnością obsługi komputera do bazy magazynowej w Jeziorku. Zgłoszenia osobiste.

K-1272-o

SPRZEDAM Ciągnik C-330 (6 lat). Jakaś Borki, tel. 17-61-78.

K-1274

PRZYJMĘ STOLARZY budowlanych z zakwaterowaniem. Marki 19. 32-35, wew. 63.

K-1276

SPRZEDAM 126p (1989 r.) Łomża, 160-645.

K-1279

PRZEDPŁATĘ - sprzedam. Łomża, tel. 41-31.

K-1280

ZAINTERESOWANYCH hodowlą dżdżownic kalifornijskich proszę o kontakt: Łomża, Lniarska 6.

K-1281

SPRZEDAM DOM: Polonez (1992 r.). Łomża, tel. 160-267.

K-1281

TANIO SPRZEDAM dom murowany, parterowy, zabudowania gospodarcze położone Łętownica, gm. Szumowo. Wiadomość: Bogdan Grzymała, Zaręby Kramki 18-303.

K-1284

SPRZEDAM OKAZYJNIE Mercedesa 508 D lub zamienię na osobowy. Łomża, ul. Nowogrodzka 162, tel. 33-08.

K-1285

SPRZEDAM polonez 1,5 (rok 1987), Ford Eskord (rok 1989) Łomża, tel. 168-729.

K-1286

SPRZEDAM ATRAKCYJNĄ suknię ślubną. Łomża, 160-728.

K-1287

POLONEZA 1,5 GLE (1990), stan bardzo dobry. Łomża, Wyzwolenia 34, tel. 30-05.

K-1288

WYNAJMĘ PAWILON mieszkalno-usługowy (komfortowy), najchętniej na gabinet lub podobne. Łomża 61-01, po 17.00.

K-1289

LOKAL DO WYNAJĘCIA (24 m kw.) w centrum Łomży, parter. Wiadomość: Wypożyczalnia Kaset Video „Deda”, Łomża, Al. Legionów 7.

SPRZEDAM Ładę Samarę (1989). Łomża, tel. 25-50.

K-1301

HURTOWNIA OBUWIA - Łomża, Pułaskiego 12, tel. 160-219. Poleca obuwie krajowe, tenis, chińskie, bogata kolorystyka, szeroki asortyment. Najniższe ceny. Czynny 8-18.

K-1303

SPRZEDAM SAMOCHÓD Tarpan Diesel (1989). Wiadomość: Łomża, ul. Pułaskiego 12, tel. 160-219.

K-1302

KURSY: na broń gazową, bhp, minimum sanitarne, palaczy c.o., kierowców wózków akumulatorów i inne. Organizuje Ośrodek Szkolenia Zawodowego Łomża, ul. Długa 4, tel. 25-50.

K-1301

ZAMBRÓW - działki budowlane 5,47 i 5,74 arów sprzedam. Wiadomość: Łomża 56-71.

K-1297

SPRZEDAM dużą wieżę. Piątnica. Polna 28.

K-1296

POLONEZ 1500 (1992 r.), gwarancja. Łomża 169-193.

K-1304

NAJTAŃSZE KURSY samochodowe Kat. A, B, C, T, dla uczniów 10 proc. zniżka. Ośrodek Szkolenia Zawodowego Łomża, ul. Długa 4, tel. 25-50.

K-1301

„POŚCIEL SZWEDZKA” Kołdra + 2 poduszki. Hurt. Łomża, 62-31 wew. 395, po 19.00.

K-1290

TANIO SPRZEDAM działkę budowlaną. Kraska 37, po 15.00.

K-1291

SPRZEDAM samochód Tarpan Diesel (1991). Łomża, tel. 44-00.

K-1292

DZIAŁKĘ w Konarzycach sprzedam. Łomża, tel. 160-018.

K-1293

ARCHITEKTURA - usługi projektowe. Łomża, ul. Bernatowicza 7/14, tel. 52-35.

K-1294

VIDEOFILMOWANIE - Łomża 160-689.

K-1298-o

SPRZEDAM TANIO: FSO 1,5 (1983); FSO 1,5 (1988); Fiat 126p (1990). Piątnica, ul. Sadowa 2.

K-1299

SPRZEDAM DZIAŁKĘ budowlaną w Starej Łomży p/szosie. Łomża, tel. 55-83, wieczorem.

K-1300

(OGŁOSZENIA DROBNE „KONTAKTÓW” przez miesiąc znajdują się w komputerowym banku INFORMACJI HANDLOWO-USŁUGOWEJ tel. 957. Zadzwoń!)

Prima 435 525 435 352

proponuje na LATO 93 bez VAT-u i pośredników

432 Białystok ul. Sienkiewicza 3

WZASY KRAJOWE nad jeziorami POMORZE (Kukle-ośrodek), ZELWA (dom-kempingowe), WIGRY (ośrodek i domki kempingowe w Gawrych Rudzie)

FRANCJA: 6-dniowa wycieczka do DISNEYLANDU za 2 950.000 zł w czasie wakacji, 17-dniowa wycieczka DOKOŁA FRANCJI za 5 450 000 zł), 10-dniowa wycieczka na LAZUROWE WYBRZEŻE za 5 500 000 zł, 8-dniowa wycieczka do PARYŻA za 3 500 000 zł

TERMINY: czerwiec - wrzesień

WŁOCHY: 9-dniowa wycieczka do RZYMU za 3 400 000 zł (najbliższa: 15.06), DOKOŁA WŁOCH w 12 dni za 4 950 000 zł, 10 dni wypoczynku nad ADRIATYKIEM za 3 400 000 zł

TERMINY: czerwiec - wrzesień

ISZPANIA: 16-dniowa wycieczka za 5 800 000 zł (3-18.09).

RECJA: przejazdy i wycieczki z 95 proc. skutecznością otrzymania wizy

WIELKA BRYTANIA: przejazdy i kursy językowe

WYJAZDY: BRUKSEL (nieprzerwanie od 3 lat!), RZYM, PARYŻ, NIEMCY

OLONIE: na SŁOWACJI od 2 000 000 zł i w PAŁANDZE nad Bałtykiem

WYJAZDY (łącznie ze sprzedażą) DOMKÓW KEMPINGOWYCH, KAMPAMENTÓW, PENSJONATÓW, HOTELI w całej EUROPIE

BILETY LOTNICZE na cały świat (w tym SUPER TANIE czartery)

WYJAZDY: wypoczynek w komfortowych warunkach już od 1000 zł (cena obejmuje samolot!)

WYJAZDY: wypoczynek w komfortowych warunkach już od 1000 zł (cena obejmuje samolot!)

WYJAZDY: wypoczynek w komfortowych warunkach już od 1000 zł (cena obejmuje samolot!)

WYJAZDY: wypoczynek w komfortowych warunkach już od 1000 zł (cena obejmuje samolot!)

WYJAZDY: wypoczynek w komfortowych warunkach już od 1000 zł (cena obejmuje samolot!)

WYJAZDY: wypoczynek w komfortowych warunkach już od 1000 zł (cena obejmuje samolot!)

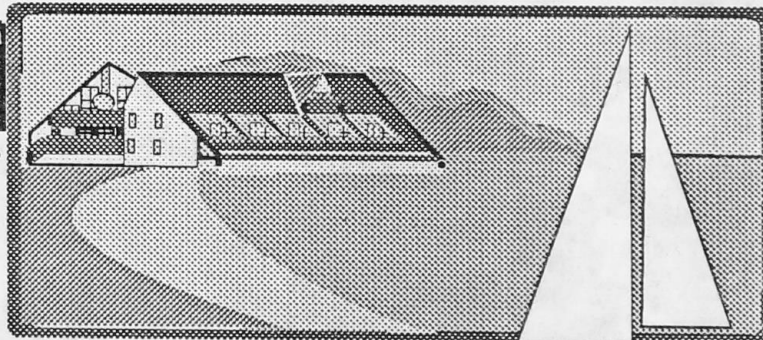
WYJAZDY: wypoczynek w komfortowych warunkach już od 1000 zł (cena obejmuje samolot!)

WYJAZDY: wypoczynek w komfortowych warunkach już od 1000 zł (cena obejmuje samolot!)

WYJAZDY: wypoczynek w komfortowych warunkach już od 1000 zł (cena obejmuje samolot!)

WYJAZDY: wypoczynek w komfortowych warunkach już od 1000 zł (cena obejmuje samolot!)

WYJAZDY: wypoczynek w komfortowych warunkach już od 1000 zł (cena obejmuje samolot!)

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY BIURA PODRÓŻY, ZAKŁADY PRACY, SZKOŁY I KOŚCIOŁY Z TERENU WOJEWÓDZTWA ŁOMŻYŃSKIEGO

Jestem zainteresowany ofertą biura podróży "PRIMA". Proszę o przysłanie bezpłatnych kolorowych katalogów łącznie z zasadami uzyskania kredytu na wczasy i wycieczki:

nazwisko i imię:

adres:

KONTAKTY Tygodnik Łomżyński, 18-400 Łomża, Aleja Legionów 7, tel. 42-43, 42-44, 57-11. Redaguje zespół: Joanna Gospodarczyk, Gabor Lőrinczy (fotoreporter), Alicja Niedźwiecka, Gabriela Szczesna, Maria Tocka, Wiesław Tocki (redaktor naczelny). W skład zespołu wchodzi: Teresa Adamowska, Jacek Cholewicki, Adam Dobroński, Maciej Gryguc, Stanisław Kędzielawski, Krystyna Chłapczak-Kondratowicz, Zdzisław Romanowski, Wiesław Wenderlich. Redakcja nie zwraca i nie zwraca zastrzeżenia sobie prawo dokonania skrótów. Adres: „Prima” ul. Sienkiewicza 3, Białystok, tel. 435-525. Adres: „Pogoń” w Białymstoku, ul. Mickiewicza 56. Redakcja przyjmuje Biuro Reklam i Ogłoszeń „KONTAKTÓW”, 18-400 Łomża, Aleja Legionów 7, tel. 42-43. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności.

KONTAKTY

- Ostatnie biurowe funkcje, rozumieją, chętnie by mają pieniądze i już mam pukać godni nie ś z nerwów - wany Walde nowa.
Nowak r warszawiaki nia techniki Trzy lata te mu wczesni wiele lat wy podarstwo obojęcie, po mek, stara było bardzo wak wcześn cował w Sz Norwegii. Z Zachodzie jak inwestu jak to się op

Sto lat!

„Społem”, czyli razem bawili się łomżyniacy na niedzielnym festynie, zorganizowanym w stulecie Powstania Spółdzielni Spożywców „Społem”. Do amfiteatru przy ulicy Zjazd przyszło kilka tysięcy osób, które fetowały jubileusz do północy.

Główną atrakcją festynu było losowanie nagrody dla stałych klientów „Społem”. W konkursie brali udział klienci, którzy od stycznia do kwietnia systematycznie robili zakupy w sklepach spółemowskich i zbierali kupony.

Szczęście uśmiechnęło się do pana ANTONIEGO MROCZKOWSKIEGO Z NOWOGRODU, który wylosował fiata 126p. II nagrodę – motorower wylosował pan WŁADYSŁAW GRZYMAŁA Z ŁOMŻY, III – rower – pani NATALIA SZUMOWSKA Z ŁOMŻY.

Organizatorzy przygotowali sporo atrakcji: przejażdżki konne i gry zręcznościowe, występy artystyczne. Cały czas działało stoisko, w którym można było wziąć udział w loterii fantowej.

Do wspólnej zabawy zaproszono dzieci z łomżyńskiego Domu Dziecka. Czekają na nie paczki z niespodziankami.

Prezes „Społem”, Kazimierz Kopczewski zapraszał po festynie do codziennych zakupów w swoich sklepach, zapowiadając nowe atrakcje dla klientów.